

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி.] [1971 டிசம்பர் 16]

கிறேன். நியாய விலையில்—எகனமிக் ரேட்டில்—ஏழை எளிய மக்களுக்கு, மாத வருமானம் 300 ரூபாய்க்குக் குறைவாக உடையவர்களுக்கு, நிச்சயமாக அரசு குறைந்த விலையில் வழங்கும்.

நெருக்கடி நிலைமை தீர்ந்த பிறகு படியரிசித் திட்டம் மீண்டும் வருமா என்றும் கேட்டார்கள். நெருக்கடி நிலை தீர்ந்த பிறகு, உணவு நிலைமையில் திருப்திகரமாக ஆகி, பொருளாதாரத் துறையில் நல்ல வகையில் முன்னேறி இருந்தால் தமிழ்நாடு முழுவதும் கூடப் படியரிசி போடலாம். ஆனால் அரிசியே கிடைக்காமல் இருந்த காலத்திலிருந்து அரிசி கிடைக்கிற காலத்தை உருவாக்கிய இந்த அரசுக்கு அவர்கள் இப்போது நன்றி சொல்லாவிட்டாலும் தாமதமாகவாவது நன்றி தெரிவிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அம்மையார் அவர்கள் நியாய விலைக் கடைகளில் படியரிசி ரூ. 2.16 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது என்ற தவறான தகவலைக் கொடுத்தார்கள். ஒரு கிலோ ரூ. 1.08 காசுக்கு விற்கப்படுகிறது. கனம் அங்கத்தினர் வாங்கிப் பார்த்தால் தெரியும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஒரு படி அரிசியின் விலை என்ன என்று அமைச்சர் அவர்கள் கணக்கிடவில்லை . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு ரூபாயுடன் 54 காசுகளைச் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். நன்றி. நெருக்கடி தீர்ந்து, வேளாண்மை பெருகி, பொருளாதாரம் சரியாக இருந்து என்று இத்தனை 'இஃப்'கள் போடுவதைப் பார்த்தால் உண்மையில் ஒரு படி அரிசி பாட்டாளி மக்களுக்குக் கிடைக்காது என்று தோன்றுகிறது. நியாய விலைக் கடைகளில்கூட சரியாகக் கணக்குப் பார்த்தால் படி அரிசி ரூ. 1.72 ஆகும். நெருக்கடி நேரத்தில் ரூபாய்க்கு படி அரிசி போடமுடியவில்லை என்பது நியாயம். நெருக்கடி தீர்ந்தபிறகு ரூபாய்க்குப் படியரிசி போட்டு ஏழை பாட்டாளி மக்களுக்கு உதவ முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(5) தனியார் அலுவல்கள்

(அ) சட்ட முன்வடிவுகள்

- (i) 1971-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சியை விரிவுபடுத்துதல்) சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1971).

திரு. எம். சுரேந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சியை விரிவுபடுத்துதல்)

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சட்டமுன்வடிவை * (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 43/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. எம். சுரேந்திரன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்கித் தரவேண்டுமென்று கோருகின்ற நேரத்திலே இது என்னுடைய விருப்பத்தை மட்டும் கொண்டதல்ல என்று முதலிலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். மேட்டூரில் இருக்கின்ற சுமார் 40,000 ஜனத் தொகை கொண்ட மக்கள்—எனக்கு ஒட்டுப் போட்டவர்களும் சரி, ஒட்டுப்போடாதவர்களும் சரி—இந்த மசோதாவைச் சட்டமாக்க வேண்டுமென்று முழு மனத்துடன் விரும்புகிறார்கள் என்பதை முதலில் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி விரும்புகிறார்கள் என்பதற்கு ஆதாரமாக அந்த நகரத்தில் இருக்கிற எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பல சந்தர்ப்பங்களில் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியை கலைக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதோடு அந்தப் பகுதியில் இருக்கின்ற அனைத்துக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரு குழு அமைத்து, இதை நகராட்சை ஆக்குவதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவின்படி அங்கே பல கூட்டங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுடைய உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் முறையில் மகஜர்களைத் தயாரித்து 1970-ம் வருஷத்தில் எல்லாக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் அந்த மகஜரை வழங்கி, அவர்களுடைய வேண்டுகோளையும் கூறி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த மசோதா இங்கே கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன்னாலேயே அங்குள்ள அவ்வளவு மக்களுக்கும் இது தேவையானது என்ற உணர்வு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாக விளங்கும்.

மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டி என்று சொல்லும்போது அது ஆங்காங்கே இப்போது ஏற்படுத்துகின்ற டவுன்ஷிப் கமிட்டியைப் போன்றது அல்ல என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்ற டவுன்ஷிப் கமிட்டிகள் ஒரு பஞ்சாயத்திற்குத் தேவையான ஜனத் தொகையோ, வருமானமோ இல்லாத பகுதிகளிலும் அதை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிற காரணத்தால் அந்த விதிமுறைகளின்படி விரிவுபடுத்த வழி இல்லாத நிலைமையில் பல இடங்களில் டவுன்ஷிப் கமிட்டி அமைக்கப்படுகிறது. இரண்டொரு நாட்களுக்கு முன்னால்

*9—12—1971-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 டிசம்பர் 16]

மாண்புமிகு ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சரவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கும்போது இதுபற்றி கூறினார்கள். ஆனால் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியானது 35 வருஷங்களுக்கு முன்னால் அமைக்கப் பட்டது என்பதை இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். மேட்டூரில் காவேரியில் அணை கட்டும்போது அங்கே அணைகட்டும் சிப்பந்திகளுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, பாதை வசதி போன்ற வசதிகளைச் செய்வதற்காக இந்த அட்ஹாக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டது. மின்சார இலாகாவைச் சேர்ந்த சூப்பரின்டென்டிங் எஞ்சினியர் அதனுடைய தலைவராக அமர்த்தப் பட்டார்கள்.

நான்கு அதிகாரிகளைக் கொண்டதொரு கமிட்டியாக அது இயங்கி வந்தது. 1940-ல் தான் அது நிரந்தரமானதொரு கமிட்டியாகி அதற்கென்று ஒரு சட்டம் இயற்றப்பட்டு, அந்தக் கமிட்டி நிரந்தரமாக்கப்பட்டது. அப்படி நிரந்தரமாக்கப்பட்ட அக்கமிட்டியில் ஆறு பேர்கள் உறுப்பினர்களாக இருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு, இரண்டு வெளி ஆட்களையும் அதில் சேர்த்துக் கொண்டார்கள். அப்படி வெளியார்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவர் தொழிற்சாலை பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டுமென்றும் முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னர் நாடு சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின்னால் 1947, 1948-ம் ஆண்டுகளில் அங்கு பெரும் கிளர்ச்சிகள் நடந்து, அது நகராட்சி யாக்கப்பட வேண்டும் என்று அன்றிருந்த அரசாங்கத்தினிடம் கோரப்பட்டது. அப்படி கோரப்பட்டபோது அன்று அந்தத் துறைக்கு மாண்புமிகு திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் பொறுப்பு வகித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அங்குள்ள என்னையும் மற்றவர்களையும் அழைத்து நாகாலிகமாக ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொள்வோம் என்றும், அதற்குப் பிறகு டவுன்ஷிப் கமிட்டியைக் கலைப்போம் என்றும் சொன்னார்கள். அப்படி ஓர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு, ஆறுபேர்களை ஒன்பது பேர்களாக ஆக்கி, அதில் நான்கு பேர்கள் உத்தியோகப் பற்றற்றவர்களாகவும், அமைத்துக் கொண்டு அதில் இரண்டு பேர்கள் தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளாக இருக்க வேண்டுமென்றும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

அந்த ஏற்பாட்டின்படி பதிவுபெற்ற தொழிற்சங்கங்களிலிருந்து மூன்று மூன்று பேர்களை சிபார்சு செய்வதாகவும் அதிலிருந்து அரசு தேர்ந்தெடுப்பது என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது. இந்த ஏற்பாடு 1966 வரையில் முறையாக நடந்து வந்தது. ஆனால் 1966-க்குப் பின்னால் பதிவு பெற்ற தொழிற்சங்கங்களைக் கேட்பதோ அல்லது அவர்களின் பிரிதிதிகளை எடுத்துக்கொள்வதோ இல்லாமல் அரசாங்கம் தன் இஷ்டப்படி, தான் விரும்பியவர்களை எடுத்துக் கொள்ளும் நிலைமை ஏற்பட்டு. இப்போதும் அது தொடர்ந்து நடந்து கொண்டு வருகிறது. 1948-க்குப் பின்னாலும் கிளர்ச்சிகள் மீண்டும் வெகுவாகப் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அரசாங்கம் கூட ஒப்புக் கொண்டுள்ளது என்று கூடச் சொல்லலாம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் மேட்டூருக்கு வந்திருந்தபோது, அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது அவர்களிடம் நான் கூறினேன். இங்கிருக்கிற அவ்வளவு பேர்களும் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியைக் கலைத்து விட்டு இதை நகரசபையாக ஆக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது இந்த டவுன்ஷிப் கலைக்கப்படும் என்று அறிவிக்க வேண்டுமென்று அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்கள் கூறினார்கள், இப்போது நான் அறிவிப்பதற்கில்லை, அடுத்த பட்ஜட் கூட்டத்தில் ஸ்தல ஸ்தாபன மானியத்தின்மீது பேசும்போது நீங்கள் அந்தக் கருத்தைக் கூறுங்கள், நான் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன் சபையில் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று அவர்கள் என்னிடம் கூறினார்கள். அதற்குப் பின்னால் அந்தக் காரியமும் நடைபெறவில்லை.

மீண்டும் இந்த மசோதாவை 1970-ல் நான் தாக்கல் செய்திருந்தேன். அப்படி தாக்கல் செய்யப்பட்டதற்குப் பின்னால் ஸ்தல ஸ்தாபன பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற மாண்புமிகு திரு. சண்முகம் அவர்களிடம் இந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றிக் கூறினேன். இந்த மசோதாவை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், இதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், இதை ஏற்றுக்கொள்வதுதான் ஜனநாயகத்திற்குப் பொருத்தமானது என்று கூறினேன். அவர்கள் கூறினார்கள், நீங்கள் இதை விரும்பினால் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எனக்கு எந்தவித ஆட்சேபமையுமில்லை என்று கூறினார்கள். அதற்குள்ளாக சட்டசபை கலைக்கப்பட்டு விட்டது.

ஆகவே இந்த மசோதா மீண்டும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதுசம்பந்தமாக அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் நான் ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறேன். அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று நான் முழு மனதோடு நம்புகிறேன். ஏனெனில், 1958-ல் ஏற்பட்ட பஞ்சாயத்து சட்டத்தைப் பார்க்கிறபோது ஒரு பகுதி பஞ்சாயத்தாக இருப்பதற்கு 500 பேர்கள் இருந்தால் போதும். அதற்கு மேற்கொண்டு நகரப் பஞ்சாயத்தாக மாறுவதற்கும், பின்னர் நகரசபையாக மாறுவதற்கும் எவ்வளவு மக்கள் தொகை இருக்க வேண்டும், எவ்வளவு வருமானம் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் கணக்கு கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கிற போது மேட்டூர் நகரத்தில் அந்தக் கணக்குகளுக்கு எல்லாம் மேலாக சுமார் 40,000-க்கு மேல் இன்று மக்கள் தொகை இருக்கிறது. 1940-ம் ஆண்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது, அதன் நோக்கத்தைப்பற்றிக் கூறும்போது 15% கூட வருமானம் இல்லாத காரணத்தினால் இது தற்போது டவுன்ஷிப் கமிட்டியாக இருக்கட்டும், என்று நாங்கள் முடிவு செய்கிறோம், இதை நகரசபையாக்க வருமானம் போதிய அளவிற்கு இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்று அதன் வருமானம் சுமார் பத்து லட்சம் ரூபாய் ஆக உயர்ந்திருக்கிறது.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 டிசம்பர் 16]

ஆகவே, வருமானத்தைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தாலும் சரி அல்லது அதை டவுன்ஷிப் கமிட்டியாக அமைக்கிறபோது எந்த நோக்கத்திற்காக அமைக்கப்பட்டதோ அந்த நோக்கத்தை வைத்துப் பார்த்தாலும் சரி, இன்று அதை நகராட்சியாக ஆக்க வேண்டிய அவசியம் பல வகைகளில் வெளிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, ஜனநாயக ரீதியில் அந்தப் பகுதி மக்கள் வரி கொடுக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கிற வரி எப்படி செலவு செய்யப்படுகிறது. எந்தெந்தக் காரியங்களுக்கு முதல் இடம் அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறுவதற்கும் அதில் பங்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கும் அந்த நகர மக்களுக்கு உரிமை இருக்க வேண்டுமென்பதை ஜனநாயக கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட உரிமைகளை வழங்குவதற்கு வாழ்ப பில்லாமல் அரசாங்க நியமன மெம்பர்களால் அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டி நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஜனநாயகத்தில் படிப் படியாக பஞ்சாயத்துக்கள், நகராட்சிகள் போன்ற ஸ்தாபனங்களில் எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் பயிற்சி பெறுவதன் மூலம்தான் நாட்டு மக்கள் ஜனநாயக கோட்பாடுகளைப் புரிந்து கொண்டு அதற்கு தகுதியானவர்களாக வருவார்கள் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டுள்ள உண்மையாகும்.

எனவேதான் கிராமப் பஞ்சாயத்து சட்டம் கொண்டுவரப் பட்டது. அப்படியிருக்க பெரிய நகரில் எல்லாவிதமான முன்னேற்றங்களும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் அந்த முன்னேற்றங்களை மூறைப்படுத்தி, சரியாக, நல்லமுறையில் அதை நிர்வகிக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், நல்லதொரு நகர மாக்க வேண்டுமென்றால், அந்தந்தப் பகுதிகளிலுள்ள பிரதிநிதிகள் அதன் நிர்வாகத்தில் பங்கேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியில்லாமல் அரசாங்கத்தால் நியமனம் செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களால், அதோடு அந்த மாவட்ட கலெக்டரால் நிர்வகிக்கப்படுகிற ஒரு ஸ்தாபனம் ஜனங்களின் விருப்பங்களை உடனடியாகச் செயல்படுத்த முடியாது என்பதற்கு சமீபத்தில் ஒரு சம்பவம் அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துள்ளது.

இன்று காலையில் கூட ஒரு கேள்வி எழுகிறபோது குடிநீர் வசதியை விரிவுபடுத்துவதற்கு எல்.ஐ.ஸி. யிடமிருந்து அந்த நகராமைப்பு கடன் கேட்டு வாங்கியிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டது. அப்படிக் கடன் வாங்கும்போது அங்கு ஏற்கனவே உள்ள குடிநீர் கட்டணத்தை ஐந்து மடங்காக உயர்த்தியிருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் என்பது ஐந்து ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வித கட்டணமும் செலுத்தாமலிருந்தவர்களுக்கும் குறைந்தபட்சம் வரியாக ஐந்து ரூபாய் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எவ்வித சம்பந்தமும், இல்லாமல் ஒரேடியாக மக்களின் மீது அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டி ஒரு பெரிய பளுவைச் சுமத்தியிருக்கிறது அதை எதிர்த்து பல்வேறு விண்ணப்பங்களும், முறை

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

யீடுகளும் அரசாங்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்களுக்கு வசதிகள் செய்வது, மக்களின் வரிப்பணத்தைச் செலவு செய்வது போன்ற காரியங்களை மக்கள் பிரதிநிதிகளால் செய்யப் பட வேண்டுமே தவிர, வேறு முறைகளில் இருந்தால் அது காலத்திற்குப் பொருந்தியதாக இருக்காது என்பதன் காரணமாகத்தான் கூறுகிறேன்.

ஆகவே, அங்குள்ள அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியைக் கலைத்து விட்டு அதை ஒரு நகரசபையாக ஆக்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கமும், ஏற்கனவே இதன் பொறுப்பேற்று அமைச்சர்களாக இருந்தவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த மசோதாவிற்கு எந்தவித அட்சேபணைக்குரிய காரணங்களும் இல்லை என்ற காரணத்தினால் இந்த மசோதாவை சட்டமாக ஆக்கித்தர வேண்டும் என்று இச்சபையையும், அமைச்சர் அவர்களையும் சபாநாயகர் அவர்கள் மூலம் நான் பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : தலைவர் அவர்களே, தனியார் மசோதாவான மசோதா நம்பர் 43/1971-ஐ நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதற்கு எழுந்து நிற்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய இந்த மசோதாதான் சமீபத்தில் நடந்த தேர்தலுக்குப் பின் நடக்கும் தொடர்களில் வரக்கூடிய முதல் தனியார் மசோதாவாகும். ஆகவே அது ஒரு சிறப்பு பெற்றதாக இருக்கிறது என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். மேட்டூர் டவுன்ஷிப் கமிட்டியை ஒரு நகரசபையாக ஆக்கவேண்டுமென்பதில் நான் சார்ந்திருக்கக்கூடிய கட்சிக்கு முழு ஒருமைப்பாடு உண்டு. அதையொட்டித்தான் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு இயக்கங்களிலும் ஒவ்வொரு தூதுகோஷ்டி வந்த போதும் கட்சிப் பாகுபாடு இல்லாத முறையில் மேட்டூரில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளர்கள் சார்பில் வந்திருக்கிறார்கள். மேட்டூரில் மிக முக்கியமான ஒரு தொழிற்சாலை இருக்கிறது. அதில் பணியாற்றக்கூடிய மில் தொழிலாளர்கள்தான் அதிகமாக அந்த டவுன்ஷிப்பில் இருக்கிறார்கள். இப்போது புதிதாக அலுமினியம் பாக்டரி, கெமிக்கல் பாக்டரி என்பவை போன்ற பாக்டரிகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. இந்த டவுன்ஷிப்பின் பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களுக்கு ஓரளவு தூரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஊருக்கு அப்பால் ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை கட்டுகிறபோது அதை ஒரு டவுன்ஷிப்பாக அமைக்கிற ஒரு முறை இருக்கிறது. சில காலம் வரையிலும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை எல்லாம் அரசே ஏற்று செய்து கொடுப்பதற்கும், அதற்குப் பின்னால் படிப் படியாக அங்கே உள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் சேர்ந்து அந்த நகர அலுவல்களை கவனிப்பதற்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமையில்தான் அப்படி செய்யப்பட்டது.

ஆனால், மேட்டூரைப் பொறுத்தவரையில், அந்த அணை துவங்கப் பட்ட காலத்திலிருந்து, குடி நீர் மின்சார உற்பத்தி முதலியன அமைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு 1956-ல் டவுன்ஷிப் கமிட்டியாக

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 டிசம்பர் 16]

மாற்றப்பட்டது. அப்போது அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பணம் ஒதுக்கப்பட்டது என்பது உண்மை. சென்னை ஸ்தாபனச் சட்டம் அதாவது 14/1920, 1920-ம் ஆண்டிலிருந்து செயல்பட ஆரம்பித்தது. மேட்டூர் மின்சார போர்டு சூப்பிரன்டெண்டிங் இன்ஜினியர், மேட்டூர் மெடிகல் ஆபீசர், பொதுப்பணித்துறை சப்-டிவிஷனல் ஆபீசர், ஓமலூர் தாலுக்கா தாசில்தார் ஆகியோர் கொண்ட ஒரு அட்ஹாக் கமிட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதன் தலைவராக சூப்பிரன்டெண்டிங் இன்ஜினியர் இருந்தார். அந்த நிர்வாக மேற்பார்வை அதிகாரம் எல்லாம், சேலம் ஜில்லா போர்டிடத்திலே இருந்தது. 1940-ம் வருஷம் வரையில் அட்ஹாக் கமிட்டி செயல்பட்டது. 1940-ம் வருஷ சட்டம் நெம்பர் 11/1940-ல் மேட்டூர் டவுன்ஷிப் சட்டம் இயற்றப்பட்டது. நகரசபை நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் இந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டது. 6 பேர் கொண்ட அந்தக் கமிட்டியில் இருவர் தொழிலாளர் தரப்பில் இருக்க வேண்டுமென்று அந்தச் சட்டத்தில் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் உறுப்பினர்களை அரசாங்கம் நியமிக்க வேண்டும். உறுப்பினர்களோ, அல்லது உறுப்பினர் அல்லாதாரோ அதன் தலைவராக இருக்கலாம் என்று இருக்கிறது. எக்சிசியூட்டிவ் அபேட்சர்களுடும் நியமிக்கலாம் என்றும் அந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 15 சத வீதம் கூட வெளி வருமானம் இல்லாத காரணத்தால், அது டவுன் ஷிப்பாக இருக்கிறது என்று அந்தச் சட்டத்தின் நோக்கத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் கிடைத்த பிறகு, பஞ்சாயத்து ராஜ் என்று சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து இல்லாத கிராமங்களில் பஞ்சாயத்து அமைப்புகளை ஏற்படுத்தினார்கள். அந்த பஞ்சாயத்துக்களை எல்லாம் இணைத்து, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் ஆக்கினார்கள். அதிகமாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் இவையெல்லாம் செய்யப்பட்டன.

அதைப்போலவே நேற்று வந்த ஒரு கேள்வியில் கூட, மாவட்ட அபிவிருத்தி கழகத்தின் தலைவர் பொதுமக்களின் பிரதிநிதியாக இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டது. அந்த அடிப்படையில் டவுன்ஷிப்பையும் மாற்ற வேண்டுமென்று வற்புறுத்தினார்கள். அப்படி வற்புறுத்தியதன் பேரில் 6 பேர் உறுப்பினர் என்று இருந்ததை, 9 பேர் என்று மாற்றினார்கள். அதிலே நான்கு பேர் அதிகாரம் பெற்றவர்களாகவும், இருவர் தொழிலாளியாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த நோத்தில்தான் முன்னாள் முதலமைச்சர் பக்தவச்சலம் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் அமைச்சராக இருந்தார். அந்தத் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் நியமனம் சம்பந்தமாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களினால் சிபார்சு செய்யப்படும் மூன்றில் இரண்டு அங்கத் தினர்களை நியமனம் செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. இன்னும் சிறிது காலத்தில் டவுன்ஷிப் கலைக்கப்பட்டு, நகராட்சியாக மாற்றப்படும் என்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்.

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

பொதுவாக, அரசு வாக்குறுதி கொடுக்கிறது என்று சொன்னால், எந்தக்கட்சி ஆட்சியில் இருந்தபோது கொடுத்தது என்பது அல்ல, அது அன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சியின் முதலமைச்சராக இருந்த பக்தவத்சலம் கொடுத்தார் என்பதல்ல, அது அரசின் சார்பாக கொடுக்கப்பட்ட வாக்குறுதி, அந்த வாக்குறுதி எந்த அரசையும் கட்டுப்படுத்தும், என்று குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வாக்குறுதியை அவர்கள் நிறைவேற்றவில்லை. 1966-க்குப் பிறகு அந்த வாக்குறுதியைப் பற்றிய பேச்சே இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்த டவுன்ஷிப்பை நகராட்சியாக மாற்ற போதுமான காரணங்கள் இருக்கின்றன.

நமது மான்யுமிகு உறுப்பினர் திரு. கரேந்திரன் சொன்ன மாதிரி இப்போது மேட்டூர் டவுன்ஷிப்பில் 40 பேர் இருக்கிறார்கள். மேட்டூர் அன்று இருந்ததற்கும், இன்று இருப்பதற்கும் ரொம்ப வித்தியாசம் இருக்கிறது. பலதரப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் இப்போது ஏற்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாலைத் தொழில் ஒரு டவுன்ஷிப்பில் இருக்கிற தொழிலா? அப்படி யாரும் சொல்ல முடியாது. பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைத் தவிர, இதர தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்களும் இருக்கிறார்கள். ஏறத்தாழ 40,000-க்கு அதிகமான மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே சுற்றியிருக்கும் கிராமங்களில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கையும் சேர்த்துக் கொண்டால் இன்னும் அதிகமாக வரும். ஆகவே, இந்த மசோதா கொண்டு ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் தெளிவாகக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது,

As soon as may be, after the passing of this Act, the State Government shall, by a notification, abolish the Mettur Township Committee constituted under sub-section (1) of section 2 of the Mettur Township Act, 1940 (Tamil Nadu Act XI of 1940) from such date as may be specified therein.

The notification mentioned in sub-section (1) of this section, shall declare that the Mettur Township Act, 1940 (Tamil Nadu Act XI of 1940) and all notifications, rules, bylaws, regulations, orders, directions and powers issued, made or conferred by it shall cease to apply in the area previously comprised in the Mettur Township; the rights and obligations, assets and liabilities of the Township Committee shall stand transferred to the State Government on to such officer or other person or to such local or other authority as they may, by order, direct.

Subject to the provisions of Section 4 of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920) and in so far as it is necessary in their opinion, the State Government may, by notification, constitute a municipality the area previously comprised by the Mettur Township with or without such other local area or village in its neighbourhood.

ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளையும் சேர்த்து ஒரு பெரிய நகரசபையாக அடக்குவதற்கு உரிய போதுமான வசதிகள் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி] [1971 டிசம்பர் 16]

1967-ம் ஆண்டு முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அன்றைக்கு முதலமைச்சராக இருந்த அண்ணா அவர்களிடத்தில் கூட அந்த மக்களின் சார்பாக ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டது. அந்த மக்களை கொஞ்சம் பொறுமையாக இருக்கவேண்டுமென்று தைர்யம் சொல்லி, அது நகராட்சியாக மாற்றப்படும் என்று அன்று இருந்த முதலமைச்சர் கூட வாக்குறுதி கொடுத்து இருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதா தனியார் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அரசே இதைக்கொண்டு வந்திருக்கலாம். கொண்டு வந்திருக்கவேண்டும். அரசு கொடுத்த வாக்குறுதிகள் ஏதேனும் நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்தால், அவற்றை நினைவு கூறுவதற்காகத்தான், தூண்டுதற்காகத்தான், இப்படிப்பட்ட மசோதாக்களைக்கொண்டு வருகிறோம். பெரு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் போனாலும் கூட, இந்த மசோதாவின் மேல் கூறப் பட்ட கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த அடிப்படையிலே அரசு சிக்கிரத்தில் ஒரு மசோதா கொண்டு வரும், அப்படிக்கொண்டு வந்து, அந்தப் பிராந்தியத்தில் இருக்கும் மக்களின் அபிவிருத்திகளை பூர்த்தி செய்யும், அதற்கு ஏற்ற வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுப்போம் என்ற வாக்குறுதி அரசின் சார்பில் கொடுக்கப்படும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த மாதிரி தனியார் மசோதா கொண்டு வருவது மிகவும் சிரமம். அப்படிக்கொண்டு வருவதில் எனக்கு நாடாளுமன்றத்தில் உள்ள அனுபவத்தைச் சொல்கிறேன். இந்த மாதிரியான தனியார் மசோதாக்களை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ளமாட்டார்கள். அந்த மசோதாவின் கருத்தை ஆழ்ந்து பரிசீலித்து அதற்கு ஏற்ப மசோதாவுக்கு திருத்தம் கொண்டு வருகிறோம். இப்போது இல்லாமல் போனாலும் அடுத்த ஆண்டு அதைப் பரிசீலித்து கொண்டு வருகிறோம் என்று வாக்குறுதி கொடுக்கப்படும். அந்த வகையில் இந்த மசோதாவையும் கருதவேண்டும். இந்த மசோதா மக்களின் அபிவிருத்திகளை பிரதிபலிக்கிறது.

இந்த மசோதாவின் கருத்து நனிப்பட்ட ஒரு கட்சியின் கருத்து அல்ல. ஏதோ ஒரு சங்கத்தின், தொழிலாளர்களின் கருத்து அல்ல. அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ள எல்லாக்கட்சியினரின் கருத்து ஆகும். அந்தப்பகுதி மக்களின் மொத்த கருத்தாகும். அங்கே அதிகமாக வாழும் இயந்திரத் தொழிலாளர்களின் கருத்து ஆகும். ஏற்கெனவே 1970-ல் கூட இம்மாதிரி ஒரு மகஜர் மக்கள் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றைச் சொல்லி, இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதோடு மாத்திரம் அல்லாமல், இந்த மசோதாவின் உட்பொருளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி]

வேண்டுமென்றும், அதற்கு அவன செய்யவேண்டுமென்றும், அப்படிப்பட்ட ஒரு நெஸஸிடி இருக்கிறது என்றும் கூறி, இந்த மசோதாவை ஆதரித்து நான் அமர்கிறேன்.

* திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மேட்டூர் நகரித்தைச் சேர்ந்து அங்கே நகரமன்றம் அமைத்திட வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு தனி நபர் மசோதா. இந்த ஜனநாயக யுகத்திலே. சோலிசத்திலே நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு அரசு வந்ததற்குப்பிறகும் கொண்டு வரவேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தது குறித்து உண்மையிலேயே நான் வருத்தம் அடைகிறேன். இது ஜனநாயக யுகம் என்று நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டேன். மக்களுடைய வாழ்வினை அவர்களே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும், அதற்கு அவர்கள் தயாராகி விட்டார்கள் என்று கருத்து எற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு காலத்திலே, வெள்ளையர்கள் ஆண்டு வந்த போது, வெள்ளையர் ஆட்சியினர் சொல்லி வந்தார்கள், இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் கொடுக்க முடியாது என்பதற்குக் காரணம் இந்திய நாட்டு மக்களால் தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொள்ள முடியாது, அந்தத் திறன் அவர்களுக்கு இல்லை என்று. ஆகவே சுதந்திரம் தர முடியாது என்றார்கள். அப்படி அவர்கள் சொல்லியும் நாம் சுதந்திரம் பெற்றோம். சுதந்திரம் பெற்றது மட்டுமல்லாமல், அதற்குப் பின்னாலும், இந்த நாட்டிலே படித்தவர்களால் மட்டுமே ஆட்சி நடத்த முடியும். பல்வேறு மன்றங்களையும், அமைப்புக்களையும் நிர்வகிக்க முடியும் என்கிற கருத்தினை ஒழித்து, படிக்காத மக்களும், நிர்வாகம் செய்யமுடியும், நிலைமைகளைச் சீர்படுத்த முடியும், நிர்வாகச் சமைகளைத் தாங்கி நுட்பமான காரியங்களையும் செய்து முடிக்க முடியும் என்பதனையும் பல்வேறு வகைகளில் நிரூபித்திருக்கிறோம்.

மக்கள் தொகை 500 என்றிருக்கும் சிற்றுர்களையும் ஊராட்சி மன்றங்களாக அமைக்கும் காலம் வந்துவிட்டது. நிர்வாகத்தையும் நடத்திவருகின்றோம். அந்த அளவுக்கு ஜனநாயகம் வளர்ந்துவிட்ட பிறகு 40,000 மக்கள் தொகை இருக்கும் ஓட்டத்திற்கு அவர்களுக்கென்று தனிநகரசபை மறுக்கப்படுவதற்கு எந்தவிதக்காரணமும் கிடையாது.

1936-ம் ஆண்டில் நகரியம் நல்ல நோக்கத்தோடு அமைக்கப் பட்டிருந்தாலும், அதன் பிறகு அனை கட்டப் பட்டிருக்கிறது. தொழிற்சாலைகள் பரவியிருக்கின்றன, தொழிலாளர்கள் பெரும் பாலாகப் பெருகியிருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை)

அப்பொழுது ஒரு ஒழுங்கான அமைப்பு வரும்வரையில், விசேஷ அமைப்பு வேண்டும் அப்பொழுதுதான் பணம் போட்டு ஒழுங்குற அபிவிருத்தி செய்ய முடியும் என்கின்ற கருத்தோடு அதைச்

(திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்) [1971 டிசம்பர் 16]

செய்திருக்கமுடியும். இன்றைக்குக் காலம் மாறிவிட்டது. 35 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. அனைக்கட்டு கட்டியாகிவிட்டது; குடியிருப்புக்கள் வந்து விட்டன. தொழிற்சாலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன.

அது மட்டுமல்ல, அனை கட்டும் காலத்தில், அங்கே உள்ள நிலங்கள் பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் பொதுப்பணித் துறைக்கே சொந்தமாக இருந்தது. 1954-ம் ஆண்டில், அந்த நிலமெல்லாம் ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு மாற்றப்பட்டு, உடைமையாளர்களுக்கு பட்டா செய்யப்பட்டு, அரசாங்கத்தினால் கட்டப்பட்ட குடியிருப்புக்களும், வீடுகளும் குடியிருக்கும் மக்கள் பேரில் ஜாரிசெய்யப்பட்டு, அந்த அமைப்பின் தன்மையே மாற்றியமைக்கும் நிலைமை ஏற்பட்டது.

இரண்டாவதாக, நகரியத்தின் வருமானம் கிட்டத்தட்ட ஆண்டொன்றுக்கு ஏழு லட்சம் ரூபாய் என்ற அளவில், ஒரு முதல்தர நகராட்சி மன்றத்தின் வருவாய் அளவில் இருக்கிறது. ஆகவே, வருவாயைப் பொறுத்து, நகராட்சி மன்றம் ஆக்க முடியாது. என்று சொல்லி விட முடியாது. அதுமட்டுமல்ல, அங்கே பல தொழிற்சாலைகள் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. ஏற்கனவே ஒரு தூற்பாலை, மேட்டூர் இண்டஸ்ட்ரிஸ் மட்டுமே இருந்தது. அதற்குப் பின்னால், கெமிகல்ஸ் ஆலை வந்தது அதன் பின்னால், இன்னொரு தூற்பாலை வந்தது. பிறகு ஒரு தகடு ஆலையும், சந்தனத்தை ஆலையும் வந்திருக்கின்றன. அதன் மேல், 'கெம்பளாஸ்ட்' ஆலையும், இன்னும் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளும் வந்தவண்ணம் இருக்கின்றன. நகரம் அந்த வகையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கின்றது. இன்னும் அதிகமான வருவாய்க்குத் தோது இருக்கிறது. ஆகவே, வருவாய் குறைவு என்று சொல்லி மறுக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

பிறகு, அங்கே இருக்கின்ற மக்களுக்கு தங்களுடைய கார்யங்களை தாங்களாகவே நிர்வகித்துக் கொள்ளும் திறன் இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. எவ்வளவோ இடங்களில் படிக்காத மக்களால்கூட நிர்வாகத்தை நடத்த முடிகிறது. மேட்டூரைப் போன்ற கல்வியிலும், அரசியலிலும், வளர்ந்திருக்கிற பகுதியில், தொழிற்சாலைகள் நிரம்பியிருக்கின்ற பகுதியில், பகுதியில், தொழிற்சாலைகள் நிரம்பியிருக்கின்ற பகுதியில், மக்களால் தங்கள் காரியங்களைச் செய்து கொள்ள முடியாது என்று வாதம் எடுபடாது.

மூன்றாவதாக, எல்லோருக்கும் ஒரு நியதி இருக்கிறது. மற்றவர்களெல்லாம் ஜனநாயக அமைப்புக்களை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லும்போது, மேட்டூர் மக்கள், 40,000 பேர்கள் மட்டும் என்ன பாவம் செய்துவிட்டார்கள், ஏன் தொடர்ந்து ஜனநாயக முறை அவர்களுக்கு மறுக்கப் படவேண்டும்? இதற்கான காரணத்தை யாரும் சொல்லவில்லை. அமைச்சர் அவர்கள்

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம்]

இங்கே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போதுகூட, இன்னும் காலம் வரவில்லை, சிக்கல் இருக்கிறது என்றார்கள். என்ன சிக்கல்? ஒரு வேளை இருக்கலாம், அங்கே உள்ள அதிகாரிகள் அதிக காலம் அதிகாரம் செலுத்திவிட்டார்கள், அதனால் அதிகாரிகளுக்கு அந்த மாறுதல் சிக்கலாக இருக்கலாம். அல்லது அங்கேயிருக்கின்ற ஆலை முதலாளிகளுக்கு எங்கே வரி கூடுதலாகிவிடுமோ என்று சிக்கலாக இருக்கலாம். ஆனால், ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கின்ற அரசாங்கத்திற்கு சிக்கலுக்கு நியாயம் இல்லை, என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் உள்ள காரியக்குழு 9 பேர்களைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இவர்களில் 5 பேர் அதிகாரிகள், கலெக்டர் தலைவர், பொதுப்பணித்துறை நிர்வாகப் பொறியாளர் உதவித்தலைவர். ஜந்தாமவர் ஒரு முதலாளி. மற்ற மூன்றுபேர்களை அரசாங்கம் நியமிக்கிறது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. இதனை மாற்றி தங்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும் என்கிற கோரிக்கையை மேட்டூர் மக்கள் வெகுகாலமாக வலியுறுத்தி வருகிறார்கள். இந்த அடிப்படையில் ஜனநாயக உரிமையை மறுக்க நியாயம் இல்லை. ஆகவே, அரசாங்க அதிகாரிகள் என்னதான் சொன்னாலும், என்ன வாதம் சொன்னாலும், அமைச்சரவர்களும், அரசாங்கமும், அந்த வாதங்களை இந்தக்காலத்தில் சொல்லக் கூடாது. அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, நகராட்சி மன்ற அமைப்பை உடனடியாக அமைத்திட வேண்டும் என்பதை பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படிச் செய்யாமல் இருந்தால், அரசாங்கத்தின் ஜனநாயகப் பற்றுக்கு களங்கம் ஏற்படும், மாசு ஏற்படும். அதற்கு இடம் கொடுப்பது உங்களுக்கும், எங்களுக்கும் வருத்தம் உண்டு பண்ணக்கூடியதாக இருக்கும் என்கிற கருத்தினை தெரிவித்து, இந்த மசோதாவினை ஏற்பதில், கவரவப் பிரச்சினையாகக் கருதத் தேவையில்லை என்பதையும் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

தனி நபர் தீர்மானம், மசோதாவை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது என்கிற நியதி ஒன்றும் கிடையாது. ஆகவே, இதனை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஒரு வேளை ஏற்கனவே இருக்கின்ற மரபுகளை மாற்றவேண்டுமே என்று நினைத்தாலும், பல மரபுகளை மாற்றிவந்திருக்கிறது இந்த அரசு. ஆனால் அப்படி மாற்றவேண்டாம் என்று நினைத்தாலும், இந்த மசோதாவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு தயங்கினாலும், இந்த மசோதாவின் கருத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, உடனடியாக, 1972-ம் ஆண்டு பிறக்கும்போதே மேட்டூருக்கு நகராட்சி மன்றம் வந்துவிட்டது என்கிற நிலையை உண்டுபண்ணவேண்டும் என்று கேட்டு அமைகிறேன்.

திரு. எம். ஏ. லத்தீப்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்தரன் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த மசோதாவை கொள்கை பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1971 டிசம்பர் 16]

1936-ல் அணைக்கட்டு கட்டப் பட்ட நேரத்தில், அங்கே சிவிக் அமெனிடீஸ் என்று சொல்லப்படுகிற, மக்கள் வாழ அன்றாடத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய, 4 பேர்கள் கொண்ட அமைப்பை ஏற்படுத்தி, டவுன்ஷிப் ஏற்படுத்தினார்கள். பிராஜக்ட் ரூப்ரெண்டெண்டிங் எஞ்சினியர் அவர்களையும், மற்ற மெடிகல் ஆபீசர் அவர்களையும், ஓமலூர் தாசில்தார் அவர்களையும், மற்றும் ஒரு அதிகாரியையும் அமைத்து, டவுன்ஷிப் என்கிற அமைப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். அதை மறுபடியும் விரிவு படுத்தி, 1940-ல் 4 பேர்கொண்டு இருக்கும் அமைப்பையும், 6 பேர்கள் கொண்ட ஒரு அமைப்பாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்று அங்கே 40,000 மக்கள் வாழ்கிறார்கள், என்கிற கணக்கை இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்த உறுப்பினர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மேட்டூரிலே இன்று டவுன்ஷிப்புக்குக் கிடைக்கக் கூடிய வருமானம் ஏறக்குறைய 10 லட்சம் ரூபாயாக இருக்கிறது என்கிற புள்ளிவிவரத்தையும் அவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். மேட்டூர் இன்று வளர்ந்து, ஒரு பெரிய நகரமாக இருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அங்கே பல தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நாட்டிற்குத் தேவையான தொழிற்சாலைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. உற்பத்தியும் பெருகி வருகிறது. ஆகையினால் தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கையும் அங்கே நாளுக்கு நாள் உயர்ந்துக்கொண்டே வருகிறது. இவர்களெல்லாம் நகரியத்திலே பதிவு செய்யப்பட்ட மக்களாக இருக்கிறார்கள். பதிவு செய்யப் பட்டவர்களுடைய எண்ணிக்கையே 40 ஆயிரம் என்று சொன்னால், பதிவு செய்யப்படாத, வெளியூர்களிலிருந்து அன்றாடம் வந்து செல்லக்கூடியவர்கள், மற்றும் வெளியூர்களிலிருந்து அங்கே வந்திருந்து வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களுடைய எண்ணிக்கை கணிசமான அளவுக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகையினால், அதை வைத்துப் பார்க்கும்போது, சுமார் 60 ஆயிரம், 70 ஆயிரம் என்ற அளவில் அங்கே வாழ்கிறார்கள், என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகையினால், அந்த அமைப்பை மாற்ற வேண்டும் என்று இங்கே முன்பு பேசிய திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டிதைப் போல், மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகிற வரிப் பணம் எப்படியெப்படியெல்லாம் செலவழிக்கப்படுகிறது, எவை எவைகளுக்காகச் செலவழிக்கப்படுகிறது. செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை எல்லாம் மக்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவர்களுடைய வளர்ச்சிக்காகப் அந்தப் பணம் செலவிடப்பட வேண்டும். அது நான் ஜனநாயக மரபு. அந்த ஜனநாயக மரபு மேலும் காக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த நோக்கத்தை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. எம். ஏ. லத்தீப்) [1971 டிசம்பர் 16]

அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு இப்போது கிடைத் திருக்கிறது மேட்டூர் மக்கள் தங்களுடைய பிரதிநிதித்துவம் பெற்ற சபையின் வாயிலாக அந்த நகரசபை நடைபெற வேண்டு மென்று விரும்புகிறார்கள். அது சம்பந்தமாக, 1947-48-இல் கூட மதிப்புக்குரிய பக்தவத்சலம் அவர்கள் இந்தத் துறையின் அமைச்சராக இருந்தபோது, மக்கள் அவர்களிடத்திலே முறையிடு ஒன்றினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம் இங்கே நமக்கு தரப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் கூட அன்றிருந்த நிலையில் நகர சபையாக மாற்றிட வேண்டுமென்ற உறுதியைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூட நாம் அறிகிறோம். 1947-48-லேயே இந்த உறுதி தரப்பட்டிருக்கிறது. இன்று வரையில் அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்ற குறைபாடு அம்மக்களுக்கு இருக்கிறது.

அது மட்டுமல்ல. பல நிறுவனங்கள், சங்கங்கள், எல்லாம் ஒன்று கூடி மேட்டூர் டவுன்ஷிப் நகரசபையாக மாற்றப்பட வேண்டு மென்ற தீர்மானத்தைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அண்மையில், 1970-இல் என்று கருதுகிறேன், அங்கே சென்றிருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கூட அங்கே உள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஒரு முறையிட்டினைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், என்று அறிகிறேன். ஆகையினால், மக்களின் அபிலாஷைகள் நிறை வேற்றப்பட வேண்டும், ஜனநாயக மாபுகள் மேட்டூரில் வாழ்கின்ற மக்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நோக்கத்தைக் கொண்டு இந்த மசோதாவை மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த மசோதாவை இப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அதை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று கூட நான் சொல்லவில்லை. அங்கே உள்ள நிலைமையை அவையின் முன் வைப்பதற்கு, ஒரு விவாதத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு, அமைச்சரின் கவனத்தை ஈர்ப் பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு தரப்பட்டிருக்கிறது என்ற முறையிலே இந்த மசோதாவை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும், அரசு சார்பாகவே ஒரு தனி மசோதாவை இங்கே கொண்டு வந்து மேட்டூர் டவுன்ஷிப்பை நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டும் என்று கூறி மசோதாவைக் கொள்கை பூர்வமாக ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

* திரு. செ. கந்தப்பன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே பேசிய உறுப்பினர்களில், இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கின்ற திரு. சுரேந்திரன் அவர்களும், இப்போது பேசு கின்ற நாணம் அந்த வட்டாரத்தை மிக நன்றாகத் தெரிந்தவர்கள். அந்த வட்டாரத்தைப்பற்றி என் அளவுக்குத் தெரிந்திருக்கிற நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் ஏன் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று எனக்கு உண்மையிலேயே புரியவில்லை. அந்தப் பகுதியிலே தன்னுடைய அரசியல் வாழ்வைத் தொடங்கி அந்த வட்டார மக்களோடு தன்னைப் பின்னிப் பிணைத்துக்

1971 டிசம்பர் 16] (திரு. செ. கந்தப்பன்)

கொண்டு அரசியலில் காரியங்கள் ஆற்றிக்கொண்டிருக்கிற நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் அங்கு ஜனநாயகம் பறிக்கப்படுகிறது, ஜனநாயக உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னால், அதை ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. ஜனநாயக மரபுகள் அங்கே மறுக்கப்பட்டிருக்குமானால் நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் இங்கே சட்டமன்றத்திற்கு வந்திருக்கவே முடியாது.

பெரும் பெரும் முதலாளிகள் மிகுந்த அந்த இடத்தில் பெரும் நிலச்சுவான்தார்கள் அந்தத் தொகுதியை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்த சூழ்நிலையில் அந்தப் பகுதி மக்கள் அவர்களுக்குள்ள ஜனநாயக விழிப்பின், ஜனநாயக தெளிவின் காரணமாக என் நண்பரை தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ஒத்துக்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும். இதில் என் வருத்தம் என்னவென்றால், இன்றைய தினம் அங்கு நடைபெறுகின்ற நகரியத்தைப் பற்றி இங்கே குறை சொன்னார்கள். ஆனால், அங்கே நகரியத்தினால் அந்தப் பகுதி பெற்ற வளர்ச்சிகளைப் பற்றி உண்மையிலேயே தெளிவாகப் பார்க்க வேண்டும். தமிழகத்திலுள்ள பல நகராட்சிகளை விட மேட்டூர் நகரியம் மிகச் சிறப்பான முறையிலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. மிகக் குறுகிய கால அளவில் அது பெரும் வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறது. மேட்டூரிலே பெற்றிருக்கின்ற வசதிப்பெருக்கம், வேறு பல இடங்களிலும் காணக்கிடைக்காத ஒரு பெருக்கம் என்பதைக் குறிப்பாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலேயே, எந்த நகராட்சியிலும் இல்லாத வகையில் மேட்டூர் நகரியத்திலே தான் 24 மணி நேரமும் குடிநீர் சப்ளை செய்யப்படுகிறது. சுகாதார வசதிகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட கழிவு நீர் நீக்கம் மிகச் சிறப்பான முறையில் செய்யப்பட்டு வருகிறது.

சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள பல நகரசபைகளை ஒப்புநோக்கின், மேட்டூர் நகரியத்தின் வரி விகிதமானது மிகக் குறைவு. ஒட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது, 27 சத விகிதம் வரி என்ற அளவிலே தான் அங்கே காணப்படுகிறது. அதே அளவு மக்கள் தொகையைக் கொண்ட, மக்கள் பிரதிநிதிகளால் ஆளப்படுகிற வேறொரு நகரசபை—உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன்—ராசிபுரம் நகரசபை—அங்கே வரியின் அளவு 30 சத விகிதமாக இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்திலுள்ள இன்னொரு நகரசபை—திருச்செங்கோட்டில் வரியின் அளவு 28 சதவிகிதத்திற்கு மேல் காணப்படுகிறது. அதேநேரத்தில், மக்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிற வசதிகளைப் பார்க்கும்போது, மேட்டூரில் தரப்பட்டிருக்கிற வசதி மற்றெல்லாவற்றையும் விட அதிகமானது என்பதை மறுக்க முடியாது.

பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளால் நடத்தப்படுகிற மற்ற நகரசபைகளின் நிர்வாகத்தைவிட மேட்டூர் நகரியத்தின் நிர்வாகம் ஆயிரம் மடங்கு அதிகம் என்பதை ஒத்துக்

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

கொண்டுதான் ஆகவேண்டும். இப்படி நான் சொல்வதால், நான் ஜனநாயகத்தை புறக்கணிக்கிறேன். ஜனநாயகவாதி அல்ல நான் என்று பொருளல்ல. பொதுவாக, அங்கே உள்ள தொழில் வளர்ச்சியைப் பயன்படுத்தி, நகரியம் நல்ல பணிகளைச் செய்ய முடிகிறது— அந்த அளவு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட நகரசபையால் நிச்சயம் செய்ய முடியாது. உதாரணத்திற்குப் பலவற்றைச் சொல்லலாம்.

மேட்டூர் நகரம் தொழிலாளர்களால் வளர்க்கப்படுகிறது என்று சொல்வார்கள். அது முழுக்க முழுக்க உண்மை. அது மென்மேலும் வளர்க்கப்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. தொழில் வளர வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அங்கே ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட் உருவாக வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. மேட்டூர் நகரம், பெருமளவுக்கு அாகின் துணையோடும் ஒத்துழைப்போடும் நல்ல திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், பல இடங்களில், தேவையற்ற ஆக்கிரமிப்புகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அரசியல் கட்சிகளின் உதவியோடு இத்தகைய ஆக்கிரமிப்புகள் செய்யப்படுகின்றன. மனை நிலங்கள் ஒதுக்கிடு வாங்கிக்கொண்டவர்கள் கூட அரசியல் கட்சிகளின் தூண்டுதலினால் ஆக்கிரமிப்புகளில் இறங்கியிருக்கிறார்கள்.

எனக்கு தெரிந்து 4, 5 ஆண்டுகளில் இரண்டு மூன்று முறை குடியிருப்பு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அண்மையில் அங்கு வந்திருந்த போது கூட மனைப்பட்டா வழங்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. அதற்கு முன்னால் மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்தபோது மனைப்பட்டா வழங்கும் நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. சில சந்தர்ப்பங்களில் சில அரசியல் வாதிகளால் பல வித ஆக்கிரமிப்புகள் நடைபெறுகின்றன. அப்படி பலவந்தமாக ஆக்கிரமிப்பு ஏற்படுகிறபோதுதான் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் வெளியேற்றப் படுகிறார்கள். ஆனால் சில இடங்களில் நியாயமான அடிப்படையில் நில ஆக்கிரமிப்பு செய்திருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கு முன்னால் அவர்களுக்கு வேறு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்கிவிட்டு மாற்றுகிற ஏற்பாட்டைச் செய்தால் நல்லது. அதை அரசு கவனித்து, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேட்டூர் நகரியம் இப்போது நல்ல வளர்ச்சி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நகரியத்தை ஒழித்து, நகராட்சியாகக் கெண்டுவருவோமானால் அந்த வளர்ச்சிகள் பாதிக்கப்படக்கூடும். இப்போது திட்டமிடப்பட்டிருக்கிற முறையிலே நல்ல ரோடுகள் கூடப் போட முடியாது. வளர்ச்சியடைந்து வரும் ஒரு பகுதிக்கு சரியான ரோடு வசதி இல்லையென்றால், அந்தப் பகுதியின் தொழில் வளர்ச்சி எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்படும் என்பதை நாம் நன்கறிவோம். தொழில் துறையிலே வளர்ச்சியடையாத பகுதி, மற்றத் துறைகளிலும் எதிர்பார்க்கும்

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1971 டிசம்பர் 16]

வளர்ச்சியடைந்து கொண்டு வரும் ஒரு பகுதி, நகராட்சியாக மாற்றப்படுவதினால் பாதிக்கப்படுமானால், அப்பகுதி மக்கள் ஜனநாயக அடிப்படையில் கிடைக்கக்கூடிய நன்மைகளைப் பெற முடியாதவர்களாவார்கள். ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கையுடைய நம்மால் அப்படி ஆக்கப்படுவது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய கருத்தாக இருக்காது என்றே நான் கருதுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. மேட்டூர் நகரியத்திற்கு அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பெருமளவிற்கு மானியங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. அது நகராட்சியாக மாற்றப்படுமானால் அரசாங்கத்தினிடமிருந்து கிடைத்துவரும் இவ்வளவு மானியங்களைப் பெறமுடியாது. இந்த ஆண்டு கூட நான் சேகரித்திருக்கிற புள்ளிவிபரத்தின்படி ஏறத்தாழ 69 ஆயிரம் ரூபாய் மானியம் மேட்டூர் நகரியம் பெற்றிருக்கிறது. எனவே, இந்த நகரியத்தை நகராட்சியாக மாற்றி, இந்த நன்மைகளை அடையச் செய்யாமல், மேலும் கிடைக்கின்ற சலுகைகளை எல்லாம் மேட்டூர் மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்யாமல், செலவுகளை சுடுசெய்ய மேலும் வரி போட்டு, பணம் வசூல் செய்வதில் என்ன லாபம் என்று தான் தோழர் சுசேந்திரன் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏதாவது ஒரு மாற்றம் செய்வதானால், அதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமானால், நற்பயன் விளையுமானால், லாபகரமாக இருக்குமானால் அதை மக்கள் வரவேற்பார்கள். இந்தத் திட்டத்தினால் பொது மக்களுக்கு நன்மை விளையப்போவதில்லை. மாறாகப் பாதகம் ஏற்படும். வரிகள் போடாமல், அல்லது இருக்கிற வரியை ஏற்றாமல் நகராட்சியால் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. நன்மைகள் செய்ய முடியாது. இப்பொழுதே கஷ்டப்படுவதாகச் சொல்கிற மக்கள் அப்படிச் செய்வதனால் மேலும் கஷ்டப்படுவார்கள். வரி-போடவில்லையானால் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாது. நகரசபை நிர்வாகத்தைச் செம்மையாக நடத்த முடியாது. நிர்வாகத்தையே செம்மையாக நடத்த முடியாத ஒரு நகரசபையால் என்ன பயன் ஏற்பட முடியும்? அதன் காரணமாக ஏற்படும் கஷ்டங்களை அனுபவிப்பவர் யார்? மக்கள் தானே?

இன்றைக்குத் தொழில் துறையில் மேம்பட்ட மாவட்டமாக சேலம் மாவட்டம் வளர்ந்து வருகிறது. சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து தமிழகத்தையும், கர்நாடக மாநிலத்தையும் மேட்டூர், குளத்தூர் வழியாக இணைக்க தேசிய நெடுஞ்சாலை ஒன்று போடப்படுகிறது. இந்த நெடுஞ்சாலை அமைக்கப்பட்டு முடித்துவிட்டால், போக்குவரத்து அதிகரிக்கும். நல்ல போக்குவரத்து வசதி ஏற்பட்டால் தொழில்வளர்ச்சி முன்னேற்றமடையும். ஆகவே எதிர்காலத்தில் அங்கே தொழில் மையக்கூடம் ஒன்று உருவாகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. இந்த முயற்சிகளுக்குக் குந்தகம் ஏற்படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால் மேட்டூர் நகரியத்தைத் நகராட்சியாக மாற்றுவது சாத்தியமல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. செ. கந்தப்பன்]

நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசியதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு நான் நான் பேசுகிறேன். இந்த அரசு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களைப் பிரதிநிதிகளாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பு தரப்படவில்லை என்பது அவருடைய எண்ணமாக இருந்தால் அதை நான் ஆதரிக்கிறேன். அந்தப் பகுதி சட்ட மன்ற உறுப்பினர் நிரந்தரமாக நகரியத்தில் பிரதிநிதியாக இருக்கலாம் என்று விதி இருந்தது. அதன்படி 1967-ம் ஆண்டு வரையில் அங்கு சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. அர்த்தநாரீஸ்வர கவுண்டர் பிரதிநிதியாக இருந்தார். அவர் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர். 1962-ல் நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தேன். எனக்கு பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று கேட்டேன். ஆனால் அப்போது சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்குத் தொடர்ந்து கொடுத்து வருகிறோம். அடுத்தமுறை பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்குக் கொடுக்க ஆவன செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். 1967-ல் கழக அரசு ஏற்பட்டது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர் பிரதிநிதித்துவத்தை நீக்கிவிட்டு, பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கு பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினம் நான் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இல்லை. மீண்டும் சட்ட மன்ற உறுப்பினருக்கு பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொடுக்க வகைசெய்தால் நண்பர் சுரேந்திரன் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு கிடைக்கும். அவருக்காக நான் அரசுக்கு சிபாரிசு செய்கிறேன். அதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று அரசை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருக்கும் திரு. பூவராகன் கூட இதை ஒத்துக்கொள்வார் என்று கருதுகிறேன்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: The hon. Member has been saying that only an M.L.A. must have a place in the township. Why not both M.L.A. and M.P.? Why not you recommend for both?

திரு. செ. கந்தப்பன் : அதற்கு நீங்களே இப்போது சிபாரிசு செய்திருக்கிறீர்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கும் என்று நினைக்கிறேன். தொழில் துறையிலிருந்து நியமனம் செய்யப்படும் உறுப்பினரை, தொழிலாளர்கள் சார்பில் அரசு எல்லோரையும் கலந்து ஆலோசிக்காமல் நேரடியாக நியமனம் செய்கிறது என்று சொன்னார்கள். இன்று அங்கே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் இருவரில் ஒருவர் பொதுத்தொண்டில் ஈடுபட்டு, மக்களிடத்தில் நம்பெயர் பெற்றவர். அவர் தன்னுடையத் சொந்தச் செலவிலேயே ஒரு பெரிய நகர மண்டபம் கட்டி நகரியத்திற்கு இனாமாகக் கொடுத்திருக்கிறார். இன்னொருவர் தொழிலதிபர்கள் மட்டத்தில் உள்ளவர். ஏற்கெனவே இருந்து வரும் அவரைத் தொடர்ந்து போட்டு வருகிறார்கள். தொழில் பரப்பி என்று சொல்லக்கூடிய அளவில், தொழிற் சங்கங்களில் நீண்டநாள் அனுபவம் உள்ள

[திரு. செ. கந்தப்பன்] [1971 டிசம்பர் 16]

திரு. பாலு என்பவரைப் போட்டிருக்கிறார்கள். தொழிற்சங்கங்கள் எல்லாம் அவரைப் போட்டிருப்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. நா. வீராசாமி தலைமை)

ஆனால் இப்போது இருக்கின்ற உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கையைக் கொஞ்சம் அதிகரிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் சில பொறுப்புள்ள, முக்கியஸ்தர்களுக்கும் அந்த வாப்புகிடைக்கும். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இந்த அரசு ஏராளமான சலுகைகளைச் செய்து வருகிறது. பல மன்றங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு இடமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலம் கருதி, அவர்கள் சார்பில் இந்த நகரியத்தில் ஒருவரை நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நியமன உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்பட்டாலும், நகரியத்தின் பெரும்பான்மை அதிகாரம் கலெக்டரிடம் தான் இருக்க வேண்டும். பெரும்பான்மை பிரதிநிதிகள் கைக்குப் போகக்கூடாது. பெரும்பான்மையை பிரதிநிதிகள் கையில் கொடுப்பதை விட, தேர்தலை நடத்தி, உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, நகராட்சியாக மாற்றிவிடலாம். ஆனால் அந்தக் கட்டம் இப்போது விரும்பத் தக்கதல்ல. மேட்டூரில் இன்றைக்கு நடந்து கொண்டிருக்கிற தொழில் வளர்ச்சி, மற்றும் வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எல்லாம் முற்றுப்பெற்ற பின்னால் அது பற்றி முயற்சி செய்யலாம். அதற்கு முன்னால் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டால், இந்த வளர்ச்சித் திட்டங்களை ஒருநாளும் நிறைவேற்ற முடியாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தச் சூழ்நிலையையெல்லாம் கருத்தில் கொண்டு, அரசு இந்த மசோதாவை அங்கீகரிக்க வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நகரியம் அரசாங்க அதிகாரிகளின் பொறுப்பில் இருப்பதால் அவர்கள் விருப்பப்படி, தான்தோன்றித்தனமாக நடந்து கொள்கிறார்கள் என்ற கருத்தும் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்பொழுது விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வரி அதிகமானது; அதைக் குறைக்கவேண்டுமென்று பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் கோரிக்கை அனுப்பியிருப்பதாகவும், அதுபற்றி ஒரு முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை என்றும் சொன்னார்கள். அது இன்றைக்கு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதிலே நியாயமான முடிவினை அரசு எடுக்கும் என்றும் கருதுகிறேன். ஆனால் மற்ற நகரியங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது மேட்டூர் நகரியத்தில் போடப்பட்டிருக்கும் வரி - குறைவானதுதான் என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

மக்கள் கருத்துக்களை மதிக்காமல் அதிகாரிகள் தான்தோன்றித்தனமாக இருக்கிறார்கள்; உதாசினப்படுத்துகிறார்கள் என்ற குறை சொல்லக்கூடிய அளவில் எந்த அதிகாரியும் நடந்துகொண்டதாக

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. செ. சுந்தரப்பன்]

எனக்குத் தெரியவில்லை. இரண்டொரு தனிப்பட்ட கேஸ்களைச் சொல்லலாம். ஆனால் மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு இயங்குகிற இடத்தில் காணப்படுகிற குளறுபடிகளோடு ஒப்பிடுகிறபோது இவை ஒன்றும் இல்லை. ஆகவே இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிற உறுப்பினர் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் நான் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், இதை வலியுறுத்த வேண்டாம். இப்போதுள்ள முறையே நன்றாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. இந்த அமைப்பே இன்னும் சில காலத்திற்கு நீடிக்கட்டும் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார் பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன், நகரசபைகளை எல்லாம் விட நகரியம் நன்றாகச் செயல்படுகிறது என்றால் மற்றவற்றையும் நகரியமாக மாற்றிவிடலாம் என்று கருதுகிறாரா என அறியவிரும்புகிறேன்.

திரு. செ. சுந்தரப்பன் : மேட்டூர் ஏற்கனவே நகரசபையாக இல்லாது நகரியமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது. இதே அளவு ஜனத்தொகை, பரப்புள்ள இடங்களில் அமைந்திருக்கும் நகரசபைகளின் நிர்வாகத்தோடு ஒப்பிடுகிறபோது மேட்டூர் நகரியம் நல்லமுறையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே, என்னுடைய சொந்தக் கருத்து—இப்போது இருந்து வருகிற முறையை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மாற்றுவதற்கான காலமும் இன்னமும் வரவில்லை என்பதுதான். நாம் என்ன என்ன நோக்கத்திற்காக மேட்டூர் நகரியத்தை ஏற்படுத்தினோம் அந்த நோக்கம் நிறைவேறிவிட்டது என்கிறார்கள் அவர்கள். நான் இன்னும் அந்த நோக்கம் ஈடேறவில்லை என்று கருதுகிறேன். நல்லமுறையில் பாதுகாப்போடு அதை வளர்ச்சியடையச் செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது, அந்த நோக்கத்தை அடைய நல்லமுறையில் செயல்பட்டு வருகின்ற அந்த நகரியத்தை இப்போது மாற்றக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய வாத்தம்.

DR. H. V. HANDE : Hon. Mr. Chairman, Sir, I have been very closely following the speech of the hon. Member, Thiru Kandappan. Before I offer my remarks on certain aspects of his speech, I wish to say that I, on behalf of my Party, support this Bill brought forward by the hon. Member, Thiru Surendran.

My hon. Friend Opposite has stated that this particular township would be allowed local self-government only after fulfilling certain things that the original Township Committee had set for itself. My submission is that it has been clearly stated in the Bill that it proposes to extend to a particular area local self-government. If somebody is to argue that all those years things have been going on extremely well through a governmental committee without local self-government, it is rather curious. It means basically that we want to prevent any democratic and voting rights being given to the people. A very fundamental question is involved.

[Dr. H. V. Hande]

[1971 டிசம்பர் 16]

As Thiru Surendran has put it through his intervention, it is for consideration whether we must have faith in local self-government or in the committees appointed by the Government. The argument of the hon. Member, Thiru Kandappan cuts into the very root of local self-government. Why should he be afraid of local self-government and why should he think that things will not be better if there is local self-government? Take for instance, Tambaram which has become a municipality. There the Government have tried local self-government and members elected by the people are looking after it. Of course, it may be that Thiru Surendran would be elected to that municipality if it is converted from a township as he represents labour. According to me, the township committee is an anachronism and the persons who are in the Opposition would appreciate it.

In this connection, I wish to refer to Section 2 (2) of the Mettur Township Act, 1946 (Madras Act XI of 1940), which states as follows :—

‘The Township Committee shall be a body corporate, having a perpetual succession and a common seal, and subject to any restriction or qualifications imposed by or under this or any other enactment, ...’

I want to point out how we could support ‘perpetual succession’. Why not we have voting system and why should we be afraid? Why should we lose faith in the capacity of the public to vote right persons? Let us give local self-government. I am sure Thiru Surendran in his reply would state that no personalities are involved and it is not a question of accommodating some persons.

Another argument advanced by a Member of the Ruling Party is that the official majority should be there and that is exactly what we want to break. We want the official domination to go. If an organisation becomes officially dominated, it becomes just a limb of the Government. We want that the majority of the Members should be elected by the people. What is the point in thrusting a member and making him accept the decision of the government official. That is a valid point which the Hon. Minister should look into. If I remember right, when the late Anna was the Chief Minister and Thiru Kandappan was a Member of the Parliament, Thiru Surendran and other Members belonging to different parties met him and he appreciated their feelings that the whole Mettur Township Committee should be abolished and local self-government should take its place very quickly. But I do not know why, for the last two or three years, there has been bottleneck and delay.

Another point is about taps. During the last few years, the tax on the same had gone up very much. For a tap, it has gone up from Rs. 1.25 to Rs. 5. The increase in quantum is nearly four times. For other types of taps, the tax has gone up from Rs. 1.50 to Rs. 6 and from Rs. 2.00 to Rs. 8.00. The effect of the increase is there. That has to be borne in mind.

1971 டிசம்பர் 16]

[Dr. H. V. Hande]

Another question may be raised that the tax has been raised to improve facilities. My submission is, if there is local self-government, members can be vigilant and they can object and they could express the feelings of the public. Now nothing can be done, unless it is brought to the notice of a Member of Parliament or M.L.A. who could bring it to notice of Government. What I say is, if there is the local body, that thing may not be necessary.

THIRU S. KANDAPPAN : It is not as if 'nothing can be done and the public there cannot protest or that they are helpless. Such a statement is misleading. Even in the case of this taxation, they were able to bring it to notice of Government. What I say is, the Township Committee is not so very powerful; its hands are not unfettered and they cannot do anything they like. They are bound by so many Government rules and regulations and they have to work within those limitations. As a township, they have to observe some rules and regulations and work within that ambit.

With regard to the particular matter referred to by Mr. Hande, the matter has already been represented to the Committee and it is to the credit of the Committee, that they had taken cognisance of the feelings of the people and they have forwarded the matter to Government with their recommendation and it is receiving consideration at the hands of Government. So it cannot be said 'nothing can be done' by the Township Committee.

DR. H. V. HANDE : The matter will receive consideration of Government when any legislator or prominent persons bring it to the notice of Government. What I say is, the matter must be finished as is done in a Municipal Council or Corporation. Of course one gentleman, I do not want to name him (Thiru K. M. Subramaniam is a vigilant man), said 'why should we have this Corporation, why not we do away with it and why not Government itself look after these things'. I have told him "look here, my friend, we have gone far ahead of those days. We are now having local self-government. What you say may be all right during British regime. Now what we are concerned with is that local self-government should function properly". But when a certain area is not having local self-government, that is rather dangerous, especially when all other areas are having local self-government.

THIRU S. KANDAPPAN : May I sound one clarification? It is not as if I am opposing local self-government. Here is a Township Committee, which is of course not an elected body. There may be some reasons which prompted Government in those days to constitute it as a Township Committee instead of permitting it to function as an elected body. Those reasons may still hold good. Can you deny then, that the Committee never exists?

[1971 டிசம்பர் 16]

DR. H. V. HANDE : I think the hon. Member must take my point correctly. It is asked when all other areas are having local self-government and this area is denied that facility, why is it so? I do not think that the member is arguing against local self-government. If suppose all other areas also demand local self-government, where are we heading for?

Another point is this. Suppose a member has got to do something. He will always be in a position to say “இன்னும் கொஞ்சம் செய்யவேண்டிய வேலைகள் பாக்கி இருக்கின்றன”

It is just like ‘Ganapathi Kalyanam’, saying ‘tomorrow it will be done’. But that ‘tomorrow’ actually never comes. And Ganapathy is not married. What I say is, let the Government give something. After all, this is a non-official resolution. Firstly I thought the Hon. Minister would be accepting the Bill but after hearing the member of the ruling party (Mr. Kandappani), I do not think the Bill will be accepted by the Government. I have my own misgivings. I will make a compromise. At least 50 per cent liberalisation could be given as a first step. I want that this area, must get local self-government, as the rest of Tamil Nadu.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Acting President, temporary President (I am sorry) temporary Speaker, Sir, I support the non-official Bill brought forward by Mr. Surendran. Till now I never knew that in 1971 there was a township in Tamil Nadu. I thought we were developing democracy in such an accelerated way, that all townships would have been abolished and there would have been panchayats or municipalities functioning, according to the financial resources of each place. But now I am astonished to find there is a Mettur Township. Of course I plead ignorance for not knowing that. After hearing the several speeches here, I think we must think of the possibility of extending democratic method of administration to this area. After all when we got freedom and when some people were arguing whether we should have adult franchise for the country, whether it will be good or not, Pandit Jawaharlal Nehru said after all, freedom was won for the benefit of the people and on that principle adult franchise also must be given. I hope the Government will accept the Bill moved by Mr. Surendran. There are of course difficulties in the democratic method of working. There are more difficulties for autocratic bodies because there is no place for anybody there to make proper representation. Democratic form of Government should not be denied for any area and the local people should know the local conditions of the people and have self-government. It was to associate local people with democratic form of Government, that local self-government came into being even during British times. After Dr. Hande has explained in detail, I do not have many points to say. The hon. Member Mr. Kandappan was saying that if some wrong has been done, a municipality cannot rectify it at all.

1971 டிசம்பர் 16] [Thiru K. M. Subramaniam]

Take for example, pulling down unauthorised construction. Like that he mentioned in the course of his speeches. There are many things that democratic bodies are not able to do including this Government because when M.L.As. are approaching and asking them, they have to do something. The M.L.As. also have to make some representation. But this is an evolution period and during the period of evolution you cannot take it as a standard. Because democracy takes a lot of time to settle itself. It may be that today we are not able to do things. Once people realise that it is in the interest of administration they are doing it, they will definitely agree. In that process there may be some difficulties.

Dr. Hande was saying this morning about the drainage conditions in the City. He was asking if the Corporation cannot handle it, why not Government do something? I am telling him the reason why the Corporation is not able to do it. It is the joint responsibility of both the Corporation and the Government. In such matters Grant-in-Aid schemes are coming. But so far as local self-government is concerned, it is high time that no place in this State should be allowed to have autocratic bodies. We had St. Thomas Mount Township and it is now a municipality. Similarly townships are becoming municipalities. I am very very thankful to the hon. Member Thiru Surendran for having brought this Bill, even though it is late. I think that it will have the unanimous support of this House because the ruling party believes more in democracy than anybody else. Thank you Sir

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் மேட்டூர் நகரியத்தை நகராட்சியாக மாற்றவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இதைப்பற்றிய கருத்துகளை உறுப்பினர்கள் வழங்கினார்கள், இங்கே கருத்துரைகள் வழங்கிய எதிர்க்கட்சியில் உட்கார்ந்திருக்கின்ற நண்பர் பேசும்பொழுது ஜனநாயகத்திற்கு இந்த அரசு மாறுபட்டு இருக்கிறது, ஜனநாயக உணர்ச்சிக்கு மதிப்பளிக்க இந்த அரசு மறுக்கிறது என்ற கருத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஜனநாயகத்தை மறுக்கின்ற சூழ்நிலை இதிலே எதுவும் இல்லை. ஜனநாயகத்தை மறுக்கின்ற நிலைமை இருந்தால் இன்றைக்கு 12,500 ஊராட்சி மன்றங்கள் இயங்கா, 89 நகராட்சி மன்றங்கள் இயங்கா. 8 நகரியங்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கின்றன, 14 ஊரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது பஞ்சாயத்து டவுன்ஷிப் என்ற அளவுக்கு 14-ம், முனிசிபல் டவுன்ஷிப் என்ற அளவுக்கு 8-ம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக, 89 நகராட்சி மன்றங்களும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தாங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டு தங்களைத் தாங்களே ஆண்டு கொள்ளலாம் என்ற கருத்துக்கு மதிப்பளிப்பதில் முறையிலே தான் அவை எல்லாம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 டிசம்பர் 16]

89 நகராட்சிகள் தனியாக இயங்குகின்றன, 12,500 ஊராட்சிகள் தனியாக இயங்குகின்றன. அவற்றிற்கு ஆன உரிமைகள் எல்லாம் ஏன் இந்த இடத்திற்கு மட்டும் வழங்கப்படவில்லையென்று கேட்டால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருப்பதால்தான் வழங்கப்படவில்லை. இதனை மற்ற இடங்களைப்போன்று ஆக்குகின்ற எண்ணம் இல்லை. நானுக்கு நான் புதிய, புதிய நகராட்சிகள் வளர்ந்து கொண்டு வருகின்றன, வளர்ந்துகொண்டு வந்து 89-லே நிற்கின்றன. இன்னும் 20, 22 ஊராட்சி மன்றங்கள் நகராட்சி மன்றங்களாக ஆக்கப்படுவதற்காக குறிப்புகள் வந்திருக்கின்றன. புள்ளிவிவரங்கள் சேகரித்து வருகிறார்கள், அந்தக் கருத்துக்களையெல்லாம் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

எட்டு இடங்களை நகரியங்களாக ஆக்குவதற்கான ஏற்பாட்டிற்கும் நிலைகளைத்தான் நாம் கவனிக்க வேண்டும். மற்ற நகரங்களைப்போல் இந்த நகரத்தையும் நகராட்சியாக மாற்றிவிட்டால் இந்த அரசுக்கு என்ன கேடு என்று கேட்டால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. தனியாக அந்த இடத்தைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்ற நிலைமை இந்த அரசுக்கு இல்லை, மேட்டூரைத் தனியாக வைத்துக் கொண்டு தனியாதிக்கம் செலுத்த இந்த அரசு விரும்புகிறது என்ற நிலைமையில்தான். ஊராட்சிகளே 20, 22 நகராட்சிகளாக வந்திருக்கின்றன, மேற்கொண்டும் 22, 20 வரலாம் 1 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் 20 ஆயிரம் மக்கள் தொகை இருந்தால் அது நகராட்சியின் தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறது என்ற கொள்கையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டதான் நகராட்சியாக மாற்றி வருகிறோம். இப்படி நாடெங்கும் நகராட்சிகள் அமைக்கப்படும்பொழுது மேட்டூரை மட்டும் அப்படி ஆக்குவதற்கு எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லை. பல முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதாக திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள். எனக்குக்கூட ஆரம்பத்திலே இதை நகராட்சியாக மாற்றிவிட்டால் என்ன என்ற எண்ணம்தான் ஏற்பட்டது. அப்படித்தான் ஒவ்வொரு அமைச்சருக்கும் ஏற்பட்டது. ஆனால், அதற்கேற்ற சூழ்நிலைகளை யெல்லாம் ஆராயும்பொழுதுதான் அது நகரியமாக இருப்பதுதான் நல்லது என்ற அளவிற்குச் சூழ்நிலைகளும் மற்றவைகளும் வருகின்றன.

காவிரி நீர்த்தேக்கம் செயல்பட ஆரம்பித்தபொழுது அது மாவட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது—மற்றைய பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஊராட்சிகளாக பேரூராட்சிகளாக இருந்த மற்றை நகராட்சிகளாக மாற்றியிருக்கிறோம்—டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியாக அது இருந்தது. ஜனநாயகத்தை மறுக்க வேண்டுமென்ற நிலைமை இல்லை. ஊராட்சி மன்றத்தை நகரியமாக மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அப்படித்தான் அம்பத்தூர் பகுதியைப் பொறுத்த மட்டிலேகூட மாற்றவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இப்படி 8 இடங்கள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. சில பல காரணங்கள் இருப்பதால்தான்

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவை மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நகரியம் ஆக்கப்படுவதின் மூலமாக சில தனிச் சலுகைகளை அரசாங்கத்திலிருந்து பெறுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. நகராட்சிகள் பெருகின்ற வாய்ப்பு வசதிகளைவிட சில தனிச் சலுகைகளை அவை பெறமுடியும். அப்படி மாற்றுவது என்றால் ஆவடியை மாற்றிவிட முடியாதா? அம்பத்துரை மாற்றி விட முடியாதா? அங்கெல்லாம் தனிக்குடியிருப்புகளாக மக்கள் எல்லாம் இல்லையா? மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டு அவர்கள்மூலம் ஆளப்படுகின்ற வாய்ப்பு இல்லாமல் மாற்றியிருக்கிறோம் என்றால் அதற்குக் காரணம் சில தனிச் சலுகைகளையும் மற்றவைகளையும் பெற்று சில குறிப்பிட்ட முயற்சிகளிலே அப்பகுதிகள் வளர்ச்சியடைவதற்காகத்தான் நகரியங்களாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றையும் அப்படி நகராட்சிகளாக மாற்றிவிட்டால் மற்ற நகராட்சிகள் பெறுகின்ற சலுகைகள்தான் தரப்படும், தனியாகக் கவனிக்கப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்காது. இன்றைக்கு 89 நகராட்சிகளை உருவாக்கி இருந்தாலும் 8 நகரியங்களையும் உருவாக்குகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அவையினுடைய அனுமதியின் பேரில் தான் அவைகளும் மாற்றப்பட்டன. திட்டமிட்ட தொழில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்ற இடங்களையும், குடியிருப்பப் பகுதிகளின் நலன்களைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கொண்டு நியமிக்கப்பட்ட பொறுப்புள்ள அதிகாரிகள், உறுப்பினர்கள் இவர்களைச் சேர்த்து சில பல -மற்ற நகராட்சிகளுக்கு வராத வாய்ப்புகளையும் நிதி வசதிகளையும் பெறுகின்ற வகையிலே—மலை வாழ் இடங்களும், உடல்நலம் பேணும் இடங்களும் தொல்பொருள் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இடங்களும் இம்மாதிரி இருக்க வேண்டுமென்று கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

மேட்டூர் நகரியம், அனை உருவாக்கப்பட்டதற்கு முன்னால் அரசாங்க அலுவலகங்களும் தொழிற்சாலைகளும் உருவாவதற்குத் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்டதால் மக்கள் எண்ணிக்கை உயர்ந்து தொழிலாளர்கள் எல்லாம் குடியேறுவதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். கொடைக்கானலை, குற்றாலத்தை மாற்றியிருக்கிறோம். ரீசிஸ்ட் அன்ட் ஹெல்த் ரிலார்ட் என்ற அடிப்படையிலேதான் சுற்றுலாப் பகுதிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் மக்கள் உடல்நலம் பேணுகின்ற முறையிலே தனிவசதிகளை அந்த ஊர்கள் பெற்றிருக்கின்ற காரணத்தினாலே மற்ற நகராட்சிகள் அளவில் அவை இருக்குமானால் அவை வளர்ச்சிபெற முடியாது என்ற அளவிலே அவற்றையும் நகரியங்களாக மாற்றவேண்டி ஏற்பட்டது. பவானி சாகரை நகரியமாக ஆக்கினோம் என்றால் அங்கேயிருக்கும் இர்ரி கேஷன் ப்ராஜெக்டை, நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டியிருப்பதால் ஆக்கியிருக்கிறோம். சாதாரண நகராட்சியாக, பேரூராட்சியாக இருந்தால் அந்த வசதிகளையும்,

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 டிசம்பர் 16]

வாய்ப்புகளையும் பெற முடியாது. நீர்ப்பாசன வசதிகளுக்காக
பவானிசாகர் அவ்வாறு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. அம்பத்தூர்,
ஆவடி, கத்திவாக்கம், மாதவரம், மேட்டூர் போன்றவைகள் தொழில்
வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் நகரியங்களாக ஆக்கப்பட்டிருக்
கின்றன.

மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள்
கூறியதைப் போன்று 1940-லே நகரியமாக ஆக்குகின்ற சூழ்நிலை
ஏற்பட்டது. அதற்கு முன் தனிக் குழுவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்
டிருந்தது. அதில் அதிகாரிகள் மட்டும்தான் இடம் பெற்றிருந்
தார்கள். பிறகு அதிகாரிகளல்லாதவர்களும் இடம் பெற
வேண்டுமென்று 9 உறுப்பினர்களும் இடம் பெற்றார்கள். மாவட்ட
ஆட்சித் தலைவர் தலைவராகவும் 4 அதிகாரப்பற்றற்றவர்களும், 4
அதிகாரப்பற்றுள்ளவர்களும் இடம் பெறுவார்கள் என்ற வகையில்
சட்டம் வகுக்கப்பட்டது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்
கள் கூறியது போல் 'perpetual succession' என்பதுமாதிரி அந்தச்
சட்டத்தில் இயற்றி வைத்திருக்கிறார்கள். அதை நகராட்சியாக
மாற்றுவதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்தச் சங்கடமும் இல்லை.
வார்டுகளாகப் பிரித்து எலக்ஷன் நடத்துங்கள் பக்கத்திலுள்ள
நகராட்சிமன்றங்களைப்போல் என்று சொல்லிவிடலாம்.
எங்களுக்குப் பொறுப்பும் அதில் இல்லை. திருச்செங்கோடு,
ராசிபுரம் பெறுகின்ற அந்த வசதிகளை மேட்டூரும் பெறட்டும்
என்று விட்டுவிடலாம். அரசாங்கத்திற்குள்ள அதிகப்படியான
பொறுப்பைக் குறைப்பதாகக்கூட ஆகும் அது. ஆனால் இருக்
கின்ற சூழ்நிலைகளைப் பார்க்கும்போது மேலும் பல வாய்ப்புகளை
அந்த இடங்களில் பெறவேண்டியிருப்பதாலும், அங்கே ஏற்பட்
டிருக்கும் வளர்ச்சி அடிப்படையில் பார்த்தால், நகரியம் என்ற
முறையில் வைத்து தொடர்ந்து பல்வேறு தொழிற்சாலைகளை
உருவாக்குவதில் கவனம் செலுத்துகின்ற நடவடிக்கைகளை
எடுக்கும் வகைகளிலேயும், இன்னும் வேறு பலவகைகளிலேயும்
பணியாற்ற வேண்டியிருப்பதால் அது நகரியமாக வைக்கப்பட்ட
நிலையில், குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாட்டிற்குள் வளர்ச்சிக்கான
இடத்தை அளிக்க வேண்டியிருப்பதாலும் அப்படியிருக்கிறது.
அங்கே 7 பெரிய தொழிற்சாலைகளும், மற்றவைகளும் இருக்கின்ற
சூழ்நிலை இருக்கிறது.

1. Mettur Chemicals and Industrial Corporation.
2. Mettur Beardsell and Company.
3. Mico Farm Industries.
4. Indian Metal and Metallurgical Corporation.
5. Mettur Sandalwood Factory.
6. Government Galvanising Plant.
7. Electricity Board Workshops.

இவைகள் அங்கே இருக்கின்றன. அதனுடைய எல்லையில்

Madras Aluminium Company.

The Chemicals and Plastics Company of India Limited.

The R. C. Plant of Mettur Chemicals Industrial Corporation.

படுத்துதல்) சட்ட முடிவு வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 43/1971)

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

என்று இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் போட்டிருக்கும் திட்டப்படி கெமிகல் ஆன்சிலரி பேக்டரி ஏற்படுத்தவும், பல்வேறு தெழிற்சாலைகளும் ஏற்படுத்தும் முயற்சிகளும் உள்ளன. கெமிகல் தொழிற்சாலைப்பற்றி அதிக வாய்ப்புக்கூறுகள் அங்கே யிருப்பதால் அதற்கான விரிவான திட்டங்களுக்கான முயற்சி களையும் மற்றவைகளையுமெல்லாம் தொழில்துறையினர் மேற்கொண் டிருக்கிறார்கள். இப்படிப் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக் கிறார்கள். பெரும்பாலான இடங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானதாகயிருந்து, இப்போது பலருக்கு லீசுக்கு வாடகைக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது. திட்டத்தட்ட 400 பேருக்கு மேலாக பட்டாக்கள் வழங்கும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. மக்களிட யிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தின் அளவைவிட, வரி செலுத்து பவர்கள், வாடகைக்கு எடுத்தவர்கள் தருவதன் மூலம் கிடைக் கின்ற வருமானத்தைவிட அரசாங்கத்தின் சார்பாக உள்ள கட்டடங்கள் குவாசி கவர்ன்மெண்டைச் சேர்ந்த கட்டடங்கள், தனிப்பட்ட தொழிற்சாலைகள் ஆகியவைகளின்மூலம் வருகின்ற வருமானத்தின் அளவுதான் இப்பொழுதுள்ள நிலையிலும் அதிக மாகயிருக்கும் சூழ்நிலையிலிருக்கிற நிலையில் அமைந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல் அந்த நகரியத்திற்கான வருமானத்தின் அளவை நாம் கணக்கிடும்பொழுது இப்பொழுது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியதைப்போல் 7,63,770 ரூபாய் வருமானமாகவும், 9,93,600 ரூபாய் செலவாகவும் இருக்கிறது. இதை ஈடுகட்டும் பொறுப்பு நகரியமாக இருப்பதால் முடிகிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கந்தப்பன் அவர்கள் குறிப் பிட்டதைப்போல் பல்வேறு வகைகளிலும் 69,126 ரூபாய் மானிய மாக அரசு வழங்குகின்ற நிலையை அந்த நகரியம் பெற்றிருக் கிறது.

எல்லோரும் குறிப்பிட்டார்கள், வரி உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது, நகராட்சியாக மாறினால் வரி உயர்வு குறையும் என்று சொன்னார்கள். நண்பர் கந்தப்பன் அவர்களும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். செகண்ட் கிரேட் டவுன்ஷிப்பாக மேட்டூர் வைக்கப் பட்டிருக்கிறது. 27 சதவிகிதம் போட்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவற்றைச் சுட்டிக்காட்டினால் ராசிபுரம் செகண்ட் கிரேட் 29.11/16 சதவிகிதம் அளவிற்கும், திருச்செங்கோடு தேர்ட் கிரேட், 23 சதவிகிதம் அளவிற்கும், இடப்பாடி, தேர்ட் கிரேட், 26.1/2 என்ற அளவிற்கும் போடுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஏன் இதைக்குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நகராட்சியாக மாறிவிடுவதால்மட்டும் இந்த சதவிகிதம் கீழே யிறங்கிவிடும் என்று சொல்லமுடியாது, மேலும் ஏறத்தான் வழி யேற்படும். இறங்குவதற்கு வழியேற்படாது.

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1971 டிசம்பர் 16]

அதமட்டுமல்ல, தண்ணீர் தீர்வை மற்றவர்களைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அந்தவகையிலே வாட்டர் டாக்ஸ் $2\frac{1}{4}$ சதவிகிதமாக யிருந்தது இப்பொழுதும் அதே $2\frac{1}{4}$ சதவிகிதமாகவேயிருக்கிறது. ஆனால் ரேட் ஆஃப் வாட்டர் சார்ஜஸ் ஏற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக எழுத்து அளவிலே காணப்படுகிறது. ஆகவே இந்த டேப் ரேட் சிஸ்டத்தில் $1\frac{1}{4}$ ரூபாயாக இருந்தது 5 ரூபாயாகவும், $1\frac{1}{2}$ ரூபாயாக இருந்தது 6 ரூபாயாகவும், 2 ரூபாயாக இருந்தது 8 ரூபாயாகவும், 3 ரூபாயாகயிருந்தது 9 ரூபாயாகவும், $3\frac{1}{2}$ ரூபாயாக இருந்தது 10 ரூபாயாகவும், $4\frac{1}{2}$ ரூபாயாக இருந்தது 12 ரூபாயாகவும் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். அதற்குக்காரணம் என்னவென்றால், ஐந்து லட்சத்துச் சில்லறை அளவிற்குக் கடன் பெற்று குடி தண்ணீர் வசதியைப் பெருக்க, எஸ்.ஐ.சி. போன்றவற்றிலிருந்து கடன் வாங்கியதை ஈடுகட்டுவதற்காக என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் $1\frac{1}{4}$ ரூபாயாக இருந்ததை 5 ரூபாய் என்றும், $1\frac{1}{2}$ ரூபாய் என்றிருந்ததை 6 ரூபாய் என்றும், 2 ரூபாயை 8 ரூபாயாகவும் ஆக்கியிருப்பதால் ஓரளவிற்கு எடுத்த எடுப்பிலேயே மக்கள் அதைக் கொடுப்பதற்குக் கடினமாகயிருக்கும் என்று கருதி அதை ஓரளவிற்கு ஃபேஸ்ட் புரோக்கிராம் என்ற அளவில் படிப்படியாக வரும் அளவில், ஆனால் வாங்கப்பட்ட கடன்களை ஈடுகட்டும் 'அளவில் எவ்வளவு வருகிறதோ அதைக்கணக்கெடுத்து ஒரே ஆண்டிலே வசூலிக்கின்ற முயற்சியில் ஈடுபடாமல் ஓரளவிற்குக் குறைக்க வேண்டும், குறைத்து அதைப் பல வருஷங்களுக்கு ஈடுகட்டுகின்ற முயற்சியை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பாக முயற்சியெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதைக் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன்.

எனவே, வேறுபல நகராட்சிகளைப் போல் இந்த நகரியமும் அமைந்துவிட்டால் குறிப்பிட்ட தனிச் சலுகைகளை, தனிக் கவனிப்பை, தனித்தன்மையைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடும் என்பதற்காக அப்படி வைத்திருக்கிறதே தவிர 89 நகராட்சிகளை உருவாக்கிய நாங்கள் இதையும் நகராட்சியாக மாற்றுவதில் கடினம் இல்லை. ஆனால் உட்கார்ந்து குறிப்புகளை ஆராயும்பொழுது இண்டஸ்ட்ரியல் செட்டப்பிற்கு, தொழிற்சாலைகள் வளர்ச்சியடைவதற்கு வேண்டிய வசதிகள் இருக்கின்றன, திட்டம்போட்டு மேலும் வளர்க்க தொழில்துறையில் திட்டம் போடுகிறார்கள் ஆகவே, அவை வளர்ச்சியடைய, திட்டம்போட்டு, அந்த முறைகளில் கட்டுப்படுத்த நகரிய முறை இருந்தால்தான் ஆகும்.

ஆனால் அதில் இருக்கும் உறுப்பினர்களின் தன்மைகளைப் பார்க்கும்பொழுது ஏற்கனவே இயற்றப்பட்ட முறையின்படி 9 உறுப்பினர்கள் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் மேற்கொண்டிருக்கிறேன். அதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாண்புகு உறுப்

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பினர் கந்தப்பன் அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துக் கூறியபடி இப்பொழுது சில நகரியங்களில் அந்த நிலைமைகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நகரியத்தில் இடம்பெறத்தக்க அளவிற்கு அந்தந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்றும் அந்தப் பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இடம் பெற வேண்டுமென்றும் . . .

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவரவர்களே, நகரியத்தில் சட்டமன்ற அங்கத்தினர்களும், பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களும் இடம்பெற வழிவகை செய்யப்படுவதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதைப்போல் கார்ப்பொரேஷனில் சென்னையைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கலந்துகொள்ள உரிமை வேண்டுமென்று அதிக நாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அதற்கும் வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, நகரியத்தில் இடம் பெறுவதைப்பற்றித்தான் சொன்னேன் தவிர, நகராட்சிகளுக்கு என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே, நகராட்சிகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அந்தப் பிரதிநிதிகள் இடம்பெறுகிறார்கள். நகரியத்திலே போடும்பொழுது மற்ற நகரியங்களிலெல்லாம் நாமாகவே விதிகளை மாற்றிப் போட்டுவிடலாம். நகரியங்களில் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றும், பகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டுமென்றும், அங்கே யிருக்கும் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள், தொழில் நடத்துபவர்களின் பிரதிநிதிகள் ஆகியவர்களைப்போட வேண்டுமென்ற முறை வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மேட்டூர் நகரியம் சட்டமாக யிருப்பதால் சட்டத்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து அவையில் வைத்து நிறைவேற்ற வேண்டும். மாற்றி அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன். விரைவில் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கிறது. மேட்டூர் சம்பந்தமாகப் புதுப்பிக்க வேண்டுமென்றால் சட்டத்தை மாற்றியாக வேண்டும் அதைப் பற்றி தீர ஆராய்ந்து விரைவில் அந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து அதிலே உரியவர்கள் இடம் பெறச் செய்யக்கூடிய வகையிலே அமைக்கலாம். அதிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், தொகுதியில் அக்கறை கொண்டவர்கள் எல்லோரும் இடம் பெறும் வகையில் ஏற்பாடு செய்யலாம். இன்றைய சூழ்நிலையில் அதனுடைய திட்டங்களை வேறு பல வகைகளில் செய்ய வேண்டிய காரணத்தால் அது நகரியமாகவே இருக்க வேண்டியது இன்றியமையாததாகிறது இன்னும் சில ஆண்டுகளுக்கு அது நகரியமாகவே இருக்கட்டும்.

உறுப்பினர்கள் சொன்ன குறைபாடுகளைப் போக்கும் முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்ளப்படும். தண்ணீர்க் குழாய்க்குப் போடுகின்ற வரி விகிதம் நான்கு மடங்கு ஏறி இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதைப் பரிசீலனை செய்து குறைத்து, பல ஆண்டு

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [16 டிசம்பர் 1971]

களில் பெறச் செய்வதற்கு முயற்சிகளை செய்யலாம். இந்த விளக்கங்களின் அடிப்படையில் இந்த மசோதாவை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய மசோதாவை ஆதரித்துப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் தங்கமணி, ஏ. சுப்பிரமணியம், எம். ஏ. லத்தீப், டாக்டர் ஹாண்டே, கே. எம். சுப்ரமணியம் போன்றவர்களுக்கு முதலிலே நன்றி கூறிக் கொள்ளுகிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது என்னுடைய மசோதாவுக்கு விரோதமான, அல்லது ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதது என்பதற்கான சரியான காரணங்களைச் சொல்லாமல் விட்டதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அந்தப் பகுதி அபிவிருத்தி அடைய வேண்டிய பகுதி என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். எல்லா இடங்களும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு, தொழிற்சாலை வருவதற்கு அந்தப் பகுதியில் கிடைக்கும் மூலப் பொருள்கள், நிலம், தண்ணீர் வசதி, மின்சார வசதி, தொழிலாளர்கள் இலைதான் பிரதானமானவை. டவுன்ஷிப் கமிட்டி மூலமாகத் தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்வது என்பது நடக்கக்கூடிய காரியமாகப் படவில்லை. இந்த வசதிகள் எல்லாம் சவுகரியமாக இருக்கும் காரணத்தால் இன்று தொழிற்சாலைகள் மேலும் மேலும் வந்து கொண்டே இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் அவ்வளவு பேரும் ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பதுதான் பொருளை தவிர வேறு பொருள் அல்ல. அந்த டவுன்ஷிப் கமிட்டியை நகரசபை ஆக்காமல் இருப்பதற்கு இப்போது சொல்லப்பட்ட காரணங்கள் போதுமானவை அல்ல.

அந்தக் கமிட்டி அமைக்கப்பட்டு 35 வருஷங்கள் ஆகிவிட்டன. 1936-ம் ஆண்டில் தோன்றிய கமிட்டி அது. அந்நிய ஆதிக்கம் இருந்தபோது தோன்றிய கமிட்டி அது. அதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது அதற்கான காரணங்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தக் காரணங்கள் நியாயமில்லை என்று வாதாடுவதற்கு நியாயம் இருக்கிறதா? அதிகாரிகள் இப்படியே இருக்கட்டும் என்றுதான் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அவர்கள் இருக்கின்ற நிலையில் அப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே ஆட்சி செய்கிறவர்கள் ஜனநாயகத்தை மதிக்கிறவர்கள். பழைய காலத்தில் இருந்த நிலைமை மாதிரி இல்லாமல் கிளர்ச்சி செய்தால்தான் காரியம் நடக்கும் என்ற நிலையில்லாமல் ஜனங்களுடைய கருத்துக்களுக்கு மதிப்புக் கொடுத்து காரியங்களைச் செய்கிறவர்கள் என்ற முறையில் அந்த நரத்தில் இருக்கின்ற அவ்வளவு பேரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இந்தக் கருத்தைக் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்ற காரணமே போதும் அதை மாற்றியமைக்க.

1971 டிசம்பர் 16]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

இதற்குமாறாக உயர்திரு கந்தப்பன் அவர்கள் கூறினார்கள். அங்கிருக்கின்ற மக்களை வழி தவறி நடத்துகிறார்கள். அவர்கள் இப்படி வேண்டுமென்றாலும் கையெழுத்துப் போடுவார்கள். அப்படி வேண்டுமென்றாலும் கையெழுத்துப் போடுவார்கள் என்று கூறினார்கள். இது சரித்திரத்தையே மறந்து பேசுகிற வாதமாகப் படுகிறது. வெள்ளையர் இருந்த காலத்தில் இருந்து இப்படி இப்படிச் செய்தவர்கள் இப்போது இந்த ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள். அன்று அன்று மாறி மாறிச் செய்கிற அளவுக்கு அவ்வளவு அறிவற்றவர்கள் என்று அங்கு இருக்கின்றவர்களை பற்றிச் சொல்வது வேதனைக்குரியது. பல இயக்கங்கள் நடந்திருக்கின்றன. போராட்டங்கள் நடந்திருக்கின்றன. அவற்றிலே ஈடுபட்ட பெரும் இயக்கவாதிகள் இருந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் இருந்த பகுதி மக்களைப் பார்த்து இப்படி வேண்டுமானாலும் கையெழுத்துப் போடுவார்கள், அப்படி வேண்டுமானாலும் கையெழுத்துப் போடுவார்கள் என்று சொல்வது வருந்தத்தக்கது.

திரு. செ. கந்தப்பன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் என்னுடைய கருத்தைத் திரித்துக் கூறுகிறார்கள். நான் சொல்லாததை என் வாயில் ஏற்றுச் சொல்லுகிறார்கள். நான் குறிப்பிட்டது அங்கிருக்கின்ற மக்கள் எல்லோரும் ஒருமித்து நிற்கிறார்கள் என்ற கருத்துத் தோன்ற திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் பேசினார்கள். அதை நான் வன்மையாக மறுக்கிற முறையிலேதான் வாதங்களை வைத்தேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இதிலே எல்லோரும் சேர்ந்து நிற்கிறார்கள் என்பதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் அனைத்துக் கட்சி கமிட்டிகளிலே இருக்கிறார்கள் என்பதே போதுமானது. வேறு எந்தக் கட்சியும் மாற்றமான கருத்துக் கொண்டவர்கள் இல்லை என்பதற்காகத் தான் குறிப்பிட்டேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன்: திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆலோசனைக் கமிட்டி கூட்டத்திற்கு அழைக்கப் பட்டார்கள். அந்தக் கூட்டத்திலே உடன்பாடு இல்லாமல் விலகிக் கொண்டார்கள். தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: இந்தக் கருத்து சரியானது அல்ல. முதலமைச்சர் மாண்புமிகு கருணாநிதி அவர்களைச் சந்தித்தபோது நண்பர் கன்னியப்பன் அவர்களும் கூடவே வந்து அவர்களைச் சந்தித்து இந்தக் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே இல்லை என்று சொல்வது உண்மை அல்ல. இன்னொன்றும் அவர்கள் என்னார்கள். 'அங்கிருக்கும் உறுப்பினர்களிலே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. நான் வேண்டுமானால் சிபாரிசு செய்கிறேன், அவர்களைச் சேர்க்கும்படி அரசாங்கத்திற்குச்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 டிசம்பர் 16]

சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார்கள். மதிப்புமிக்க உறுப்
பினர்கள் அவர்கள் ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 1952-ம்
ஆண்டில் இருந்து நான் தேர்தலில் நிற்கிறேன். யாருடைய
உதவியையும் தயவையும் எதிர்பார்த்து தேர்தலில் நிற்கிறவர்
அல்ல. ஏதோ எனக்குச் சலுகை செய்வதாக நினைத்துக் கொண்டு
அந்த நகரத்தைப் பற்றிக் குறைவாக மதிப்புப் போட வேண்டாம்;
அந்த மக்களைப் பற்றிக் குறைவாக மதிப்புப் போட வேண்டாம்.
உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வாரியத்திற்குத் தலைவராக இருக்கிறார்.
டவுன்ஷிப் கமிட்டி உறுப்பினராகவும் இருந்திருக்கிறார்.
பாராளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்தார். இப்படி மனிதர்களை
மனிதர்களே குறைத்து மதிப்பிட்டு ஒரு சபையில் குறிப்பிடுவது
மிகவும் வேதனைக்குரிய ஒன்றாகும் என்று இந்த நேரத்தில்
குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூறினார்கள். குடிதண்ணீர்க்
கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தும்போதும் நல்ல விதமாக நடக்கிறது
என்று கூறினார்கள். கட்டணத்தை அதிகப்படுத்தும்போது
மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அதிலே அங்கத்தினர்களாக
இருந்தார்கள். அங்கத்தினராக இருந்த எல்லோருமே அந்தத்
தீர்மானம் வந்தபோது யாரும் மறுத்துப் பேசவில்லை. கலெக்டர்
சொன்னதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டு கையெழுத்திட்டார்கள்
தவிர, யாரும் மறுக்கவில்லை, ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாக
இருக்கவில்லை, ஜனங்களுடைய குரலை எழுப்பவில்லை, ஜனங்
களுடைய காரியமாகக் கவனிக்கப்படவில்லை, என்பதற்கு இது
ஒன்றே ஆதாரமாகும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தப்
பகுதியில் எப்போதும் நில ஆக்கிரமிப்பு நடந்து கொண்டே
இருக்கிறது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சம்பந்தம் இல்லாத
ஒன்றைக் கூறி திசைதிருப்புவது போன்று கூறினார்கள். அங்கு
மராமத்து இலாகா நிலம் இருக்கிறது. மராமத்து வீடுகள் பூராவும்
விலைக்கு விற்கப்பட்டுவிட்டன. அங்கிருக்கும் 100, 200 லைன்கள்
கூலி லைன்களாகத்தான் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியை
நகரத்திற்கு தகுதியான முறையில் மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

மேட்டூர் அணை பேர்பெற்ற இடம். பல பேர் வருகின்ற இடம்.
இன்னும் பழைய நிலையிலேயே எந்தவிதமான மாற்றமும்
இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்கள் நகரத்திலே பல அபிவிருத்திகள்
செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். ஆனால்
அங்குள்ள பொது கக்கஸ்களில் சரியான முறையில் பைப்புகள்
கூடக் கிடையாது என்ற உண்மையை உறுப்பினர் அவர்கள்
அறிந்திருக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். 24 மணி நேரம்
தண்ணீர் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். காலை 9 மணி வரை
வருகிறது, மத்தியானம் சிறிது நேரம் வருகிறது, பிறகு மாலைபில்

1971 டிசம்பர் 16] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

சிறிது நேரம் வருகிறது. அங்கு 24 மணி நேரமும் தண்ணீர் வருகின்ற நிலை இல்லை. மேட்டூர் அணையிலிருந்துதான் தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதி மக்களுக்குக் கூட 24 மணி நேரமும் தண்ணீர் கிடைக்காத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 24 மணி நேரமும் தண்ணீர் வருகிறது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்குள்ள தண்ணீரை எடுத்து குடிநீராக மாற்றி வழங்குவதற்கு ஒரேடியாக திடீரென்று தாவுகிற முறையில் கட்டணம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசுக்கு இன்றல்ல மூன்றாவது மாதத்திலேயே அமைச்சர் அவர்களிடத்தில், மற்ற வர்களிடத்தில் புகார்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. புகார் பற்றிய கடிதத்தை இந்தச் சபையிலேயே நான் வழங்கினேன். ஆனால் இதுவரை அது கவனிக்கப்படவில்லை. மறுபடியும் செயலாளருக்கு கடிதம் எழுதினேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளை நேரில் சந்தித்துப் பேசினேன். அங்குள்ள எல்லாக் கட்சியினரும் சேர்ந்து எதிர்த்து போராட்டம் நடத்தி கலெக்டரிடம் மகஜர் ஒன்று கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதுபற்றி அவரிடமிருந்தோ அல்லது அந்த இலாகாவிலிருந்தோ எந்தவிதப் பதிலும் வரவில்லை.

மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக அந்த நகரியம் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல. அந்த நகரியம் பொது மக்களுக்கு பல சேவைகள் புரிந்திருக்கின்றன என்பதும் சரியல்ல. அங்கு தக்க அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்த சட்டத்தைத் திருத்துவது பற்றிச்சொன்னார்கள். சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் அந்தக் காரியம் சரியாக ஆகிவிடாது.

வரவு ஏழு லட்சத்துச் சொச்சம், செலவு எட்டு லட்சத்துச் சொச்சம் என்று சொன்னார்கள். அங்கு நகரியச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அதிகாரிகளை நியமிக்கிறார்கள். அவர்கள் அப்கிரேட் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே சம்பளத்தைக் கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு பணம் இல்லாத ஒரு நிலை இருக்கிறது. மக்களின் பிரதிநிதிகள் அங்கு இருப்பார் களேயானால் அந்த மக்களிடம் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்காக பணம் திரட்டி செயல்படுத்த முடியும்.

எல்லை போதாது என்றால் எல்லையை விரிவுபடுத்த வாய்ப்பிருக்கிறது. இவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் புள்ளிவிவரங்கள் கொடுத்தார்கள். இவ்வளவு தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரி வர வாய்ப்பிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் உள்ள நகரசபைகளைப் போன்று மக்களிடமிருந்து மட்டும்தான் வாங்கவேண்டும் என்பதல்ல. அங்குள்ள தொழிற்சாலைகளிலிருந்து வரி வர வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் இருந்து கொண்டு அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு அங்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அது அவர்களது விருப்பமும் கூட.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்] [1971 டிசம்பர் 16]

மக்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுவதுதான் அரசாங்கத்தின் கடமை, அதுதான் ஜனநாயகத்தின் கோட்பாடு என்ற கருத்தை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். டவுன்ஷிப் இருந்தால்தான் நல்லவிதமாக நடக்கும் என்று சொன்னால் மற்ற இடங்களில் நகரசபைகளை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதில் பொருள் இல்லை. ஜனங்களின் பிரதிநிதிகளே இல்லாமல் அதிகாரிகள் நன்றாக ஆட்சி செய்வார்கள் என்றால் சட்ட சபைக்குக் கூட தேர்தல் நடத்துவதில் பொருள் இல்லை. நாம் ஒரு கொள்கையை வகுத்துத்தான் அதைச் செயல்படுத்த அதி காரிகள் இருக்கிறார்களே தவிர அவர்களே எல்லாம் செய்து கொண்டு விடுவார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அது இன்றைய காலகட்டத்திற்குப் பொருந்தியதல்ல.

கேரளாவில் சமீபத்தில் ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டது. அதன் நோக்கம் என்னவென்றால் டெவலப்மென்ட் கவுன்ஸில்ஸ் இருக்கின்றன. அதற்கு கலெக்டர்தான் தலைவராக இருக்கிறார். அப்படி கலெக்டரை தலைவராக வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, கலெக்டருக்கு அந்த அதிகாரத்தை அளிக்கக்கூடாது, பிரதிநிதி களிலிருந்து ஒருவரைத்தான் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். கலெக்டரை காரியதரிசியாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஒரு மசோதா கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பொது மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான் கவனிக்கவேண்டும். அவர்கள்தான் மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்க முடியும். அவர்கள்தான் மக்களின் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொண்டு அவர்களின் தேவைகளைப் புரிந்துகொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றி வைக்கமுடியும் என்ற நிலை ஒவ்வொரு நாளும் வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. அந்த உணர்வு வளர்ந்து வருகிறதே தவிர குறைந்த பாடில்ல. வங்காளம் போன்ற மாநிலங்கள் உள்ளன. அவ்விடங் களில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் நன்கு நடத்தமாட்டார்கள். அதி காரிகள்தான் நன்கு நடத்துவார்கள் என்றால் சரி. ஆனால் டவுன் ஷிப்பாக இருப்பதினால்தான் காரியங்கள் நன்கு நடைபெறு கின்றன என்ற வாதம் பொருளற்றது. அமைச்சர் அவர்கள் அந்த வாதத்தைக் கூறவில்லை. இன்னும் சிறிது காலம் போகட்டும் என்று கூறி இருக்கிறார்கள். சரியானது என்று ஒன்றை ஒப்புக்கொண்டுவிட்டால் அதை விரைவில் செய்து முடிக்கவேண்டும். காலதாமதப்படுத்தக் கூடாது. ஜனநாயக ரீதியில், பொருளாதார ரீதியில், மக்களின் உணர்வுகளின் அடிப் படையில் சரி என்று படுகிறதை யார் சொன்னாலும்கூட அதை நிறுத்திவைக்காமல் உடனடியாக அரசாங்கத் தரப்பிலிருந்து ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி அதை விரைவில் நகரசபையாக ஆக்கவேண்டும் என்று அந்த நகர மக்களின் விருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்கிற ஒரு காரியத்தை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் செய்வார்கள் என்று நம்பி இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

1971-ம் ஆண்டு மேட்டூர் நகரியம் (ஒழிப்பு-நகராட்சியை விரிவு
படுத்துதல்) சட்ட முடிவு வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட
முன்வடிவு எண் 43/1971)

1971 டிசம்பர் 16]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்த உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் முதலில் எடுத்து வைத்த வாதங்களை மறுபடியும் வலியுறுத்தி எடுத்துச்சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அடங்கியிருக்கிற அவை நல்லதா அல்லது நியமிக்கப்படுகிறவர்கள் இருக்கிற அவை நல்லதா என்ற பொதுக் கேள்வியை எழுப்பினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருக்கிற அவைதான் நல்லது. பொதுவாக நகராட்சி அமைவது நல்லதா அல்லது நகரியம் அமைவது நல்லதா என்றால் நகரசபை அமைவது நல்லதுதான். மேட்டூர் நகராட்சியாக இருப்பது நல்லதா அல்லது நகரியமாக இருப்பது நல்லதா என்றால் நகரியமாக இருப்பதுதான் நல்லது. நகரசபையாக வைப்பதற்கு சிலபல சூழ்நிலைகள் தேவைப்படுகின்றன. அதையொட்டி திட்டங்கள் வகுக்கவேண்டியிருக்கின்றன.

THIRU K. T. K. THANGAMANI: Sir, on a point of order. The Bill was brought forward by the hon. Member, Thiru Surendran and the Hon. Minister has got a right to intervene. Having intervened, the final right of reply is only to the mover of the Bill. I would like to know whether there is provision in the rules for the reply of the Hon. Minister.

MR. DEPUTY SPEAKER: Rule 75 (1) says—

“ the Minister to whose department the matter relates shall after the mover has replied, have the right of speaking whether he has previously spoken in the debate or not.”

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைத்தான் நான் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். 89 நகராட்சிமன்றங்கள் அமைந்திருப்பதுபோன்று இதையும் ஆக்குவது கடினமானதல்ல ஆனால் சிலபல சூழ்நிலையையொட்டித்தான் ஆக்கவேண்டுமென்று சொன்னேன். பல்வேறு திட்டங்கள் அங்கு எடுத்துக்கொண்டதற்குக் காரணம் அது நகரியமாக அமைக்கப்பட்டதுதான். ஆகவே இந்தச் சட்டமுன்வடிவை பின்வாங்கிக் கொண்டால் நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சட்டமுன்வடிவு, பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெறப்பட்டது.

(ii) 1971-ம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழக (திருத்த)

சட்டமுன்வடிவு (சட்டப்பேரவை சட்டமுன்வடிவு 44/1971.)

திரு. க. சுப்பு: பேரவை துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1971-ம் ஆண்டு சென்னை பல்கலைக்கழக (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு* (சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு 44/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கோருகிறேன்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி: I second it.

*9—12—71-ம் தேதிய தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.